Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 13. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 21-го СІЧНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 21, 1986 No. 13. VOL. XCIII.

Виготовлено український проєкт Універсальної Декларації

Оттава (ОУПС). — Здійснюючи доручення Европейської групи поневолених народів у Лондоні з 13-го жовтня 1985 року, проф. Ярослав Рудницький опрацював проєкт Універсальної Декларації Колективних Людських Прав як відповідника до існуючої від 1948 року Універсальної Декларації Прав Людини Об'єднаних Націй, що, як відомо, відноситься до індивідуальних людських прав, ігноруючи права людських колективів, зокрема права поневолених націй.

Український проєкт нової декларації складається, крім вступу й дефініції основних понять із таких розділів: колективні права націй, зокрема поневолених націй, права національних менщин, етнічних (расових) та релігійних груп. Автор проєкту, нав'язуючи до небагатьох міжнародних документів у цій ділянці, вводить чітке відрізнення націонaльних менщин у протиставу до етнічних (расових) груп та пропонує, в додатку до національних прав, устійнення колективних прав для цих двох категорій населення в різних державах світу.

Після поправок, доповнень та евентуального прийняття цього проєкту екзекутивною Европейською Групою нова декларація мала б бути проголошена офіційно в Лондоні осінню 1986 року й опісля предложена до ратифікації організаціям поневолених народів у ЗСА, Канаді, Австралії й інших країнах вільного світу.

Напис „Вільна Україна" знов освічує Філядельфію

Філядельфія. — Українська Ліга Проти Знеславлення повідомляє, що велика електрична компанія Філядельфія Електрик, яка обслуговує Філядельфію й околиці, передаватиме 21-го січня свою електрично - оптичною системою гасло „Фрі Юкрейн" (Вільна Україна).

Це електрично-оптичне влаштування є на модерному хмародері централі фірми (на 23-му бльоці вулиці Маркет) і опоясує довкола найвищий поверх будівлі.

Увечері гасла, чи повідомлення, передавані згадним влаштуванням, можна бачити з усіх сторін хмародера з віддалі кількох миль. Це вже четвертий рік підряд Філядельфія електрик безплатно передає згадане гасло на прохання Української Ліги Проти Знеславлення.

Було б дуже побажаним, щоб українські громадяни висловили листовне признання за безкорисне передання гасла „Вільна Україна" на адресу: Mr. Clifford Brenner, Vice-President, Philadelphia Electric Co., P.O. Box 8699, Philadelphia Pa., 19101.

Відбудеться концерт в пам'ять С. Гумініловича

Торонто. — Тут заходами Станиці Братства колишніх вояків І Дивізії УНА відбудеться в неділю, 16-го лютого ц.р., концерт присвячений св. п. Степана Гуміниловича, музиканта, композитора, диригента і старшини І-ої Дивізії УНА, який помер 27-го січня 1985 року.

Підготований концерт в першу річницю смерти С. Гуміниловича має у програмі виступ хору „Бурлаки" під батутою О. Хміля, бандуриста В. Моти з Монтреалю і тріо „Верховина" під мистецьким керівництвом Олени Глібович.

Станиця Братства І-ої Дивізії УНА цим концертом відзначує не лише свого активного члена і старшину, який зорганізував в таборі полонених хор „Бурлака" та дав з ним 167 концертів на протязі двох і півроків, але також композитора легкої музики, диригента інших численних хорів та видавця українських платівок з різними піснями.

Дохід з концерту, який відбудеться при вул. Крісті ч. 83, о год. 5:30 вечора, призначений на видання музичних творів Покійного.

ПАКИСТАН ЗБИВ АФГАНСЬКИЙ ЛІТАК

Ісламабад, Пакистан. — Пакистанські зенітники збили афганський літак типу МІГ, який разом з трьома іншими літаками порушив повітряний кордон Пакистану.

Чотири афганські МІГ-и порушили повітряний кордон Пакистану в районі, де скупчені великі сили партизанів. У минулому році афганські літаки понад сто разів перелітали кордон. Пакистанські зенітники, відкривши вогонь, поцілили в один літак. Цей літак та три інші зразу ж повернулися назад. Літак, в який попала куля, впав на території Афганістану недалеко від кордону з Пакистаном.

Цей інцидент досить серйозний, але чиновники Державного департаменту вважають, що напружені відносини між Пакистаном і Совєтським Союзом від цього не погіршаться.

Летунами МІГ-ів були, як вважають, афганці, бо совєтське командування не наважується посилати своїх летунів на бойові операції поблизу пакистанського кордону.

Повідомлення про цей інцидент подав в Пешаварі, Пакистан, пакистанський чиновник, який просив журналістів не називати його прізвища. Факт збиття літака підтвердили також афганські партизани. У Вашингтоні речники Державного департаменту підтвердили репортерам повідомлення про те, що МІГ був збитий. Однак представник міністерства оборони Пакистану сказав в Ісламабаді, що „все це пусті слухи".

ВАШІНҐТОН РОЗГЛЯДАЄ СОВЄТСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ

Вашінґтон. — Білий Дім з увагою підійшов до нових пропозицій генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Горбачова щодо значного зменшення, а потім і повного знищення запасів нуклеарної зброї. „Цей плян відрізняється від всього, що ми раніше чули від керівників Совєтського Союзу", — сказав президент Роналд Реґен. Але американський Уряд зразу ж відкинув совєтські умови, згідно з якими пропозиції М. Горбачова можуть бути здійснені лише в тому випадку, якщо З'єднані Стейти відмовляться від створення системи протиракетної оборони з елементами космічного базування.

Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило, що Адміністрація президента Р. Реґена позитивно сприйняла пропозиції М. Горбачова, але додало, що „приступити до знищення запасів нуклеарної зброї можна лише в тому випадку, якщо З'єднані Стейти відмовлять ся від випробувань і розміщення зброї в космосі". Однак ТАСС нічого не згадав, що ЗСА плянують розміститя в космосі оборонну, а не наступальну зброю.

Хоч Адміністрація Р. Реґена назвала совєтські пропозиції „конструктивними" і повідомила, що „приступить до їх уважного вивчення", багато експертів вважають, що пропозиції М. Горбачова носять не стільки практичний, скільки пропагандивний характер, розраховані в першу черґу на Західню Европу.

Відповідаючи на запитання репортерів про пропаґандивну мету совєтських пропозицій, речник Білого Дому Леррі Спікс сказав: „Ми сподіваємося, що подробиці совєтських пропозицій докажуть, що вони являють собою корисний крок у процесі редукції зброєнь. Якщо ж це пропаґанда, то вона буде скоро похоронена в Женеві"

Після проголошення пляну совєтський парлямент звернувся до Конґресу ЗСА підтримати плян Горбачова.

Проголошено дати місій в Дітройті

Дітройт. — Дітройтський Метрополітальний Комітет Українського Тисячоліття подає до відома дати місій, які відбудуться на терені великого Дітройту, а саме: 16-го і 23-го лютого ц.р. в церкві св. Іван Хрестителя, в год. 10-ій вранці і в год. 7-ій вечора в українській мові; 23-25-го лютого в церкві св. Михаїла, Дірборн, в год. 7-ій вечора в українській і англійській мовах; 27-29-го лютого в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі, Дірборн Гайтс, в год. 7-ій вечора в англійській мові; 2-го до 8-го березня в церкві св. Йосафата у Воррені, в год. 10-ій вранці і в год. 7-ій вечора в українській і англійській мовах; 9-го до 15-го березня в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, в год. 10-ій вранці і в год. 7-ій вечора, в українській і англійській мовах.

Біля Лівії зростає число кораблів

Вашінґтон. — Реагуючи на напружене становище в районі Середземного моря, викликане терористичними акціями лівійського диктатора Муаммара Каддафі З'єднані Стейти Америки і Совєтський Союз продовжують скупчувати свої кораблі в цьому районі.

У порт Тріполі прибув совєтський військовий корабель, що є плавучою базою для підводних човнів. Цей корабель має електронічні прилади, за допомогою яких ведеться слідкування за літаками і підводними човнами противника. Крім того, з Чорного моря вийшли два совєтські бойові кораблі. Таким чином, загальна кількість совєтських військових кораблів у Середземному морі досягла 26. Шість з них є ударними бойовими кораблями. Три бойові совєтські кораблі постійно перебувають в затоці Сідра, а над цілим районом патрулюють совєтські розвідчі літаки та літаки, що можуть вести боротьбу проти кораблів.

Речник Пентагону Боб Сімс розщінює ції дії, як спробу морально підтримати Лівію і передавати їй інформації про дії американської фльоти і літаків.

На території самої Лівії совєтські дорадники продовжують встановлювати зенітні ракети. Хоч Пентагон твердив, що на встановлення ракет треба кілька місяців, останні дані космічної розвідки виказують, що ракети, встановлені в районі міста Сірт, будуть в бойовій готовості вже за кілька днів.

В свою черґу, з'єднання американських кораблів на чолі з літаконосцями „Саратоґа" і „Корал Сі" припливли в західню частину Середземного моря. З їх прибуттям загальна кількість американських кораблів в цьому районі становить 25, з яких 16 є бойовими.

Літаки, що перебувають на літаконосці „Саратоґа", зможуть бути використані проти лівійських винищувачів на випадок нанесення бомбового удару на табори терористів чи на інші об'єкти на території Лівії.

Колишній американський адмірал Томас Мирі порекомендував перехоплювати всі кораблі з нафтою, які відпливають від берегів Лівії. „Це швидко поставить полковника Каддафі на коліна", — сказав адмірал.

Нема однозгідности щодо терористів

Вашінґтон. — Державний секретар Джордж Шулц і секретар оборони Каспар Вайнберґер далі продовжують публічно свою дискусію, в який спосіб слід реагувати на акти терору, а зокрема тепер на факт, що лівійський провідник Муаммар Каддафі погрожує дальшими терористичними нападами.

Дж. Шулц, інтепретуючи нові погрози Лівії, заявив, що коли можна зідентифікувати, хто є мотором терористичних актів, тоді треба таки вжити відповідних заходів у відношенні до тих, що його ініціюють. Дж. Шулц виразно заявив, що ЗСА не можуть чекати на 100-відсоткову певність і ясність ситуації, щоб поробити заходи проти терористів і держав, які їм допомагають.

К. Вайнберґер висловився зовсім інакше, кажучи, що ЗСА мусять бути дуже обережними задумуючи будь-які санкції у відношенні до терористів і критикував тих, які хочуть негайної відплати.

Різниця поглядів на цю тему продовжується в дискусіях поміж членами Уряду Роналда Реґена і ця різниця поглядів виявляється не лише у реакції на міжнародний терор, але також у настроях після заяви Міхаїла Горбачова про зліквідування у світі нуклеарної зброї до 2000 року.

Підготовляють вечерниці „Червоної Калини"

Джерзі Сити, Н. Дж. — Хоча до дати вечерниць „Червоної Калини" ще три тижні часу, підготова до них іде вже повною парою.

Ці традиційні вечерниці, які давнішими роками організовували колишні українські вояки, тепер перебрали під опіку члени пластових куренів „Червоної Калини" які стараються бути гідними переємниками цієї гарної товариської імпрези, яка сполучена з презентацією молодих українських дівчат з Ню Йорку та околиць.

В цьому році вечерниці відбудуться у великій залі Лов Гленпойнт готелю в Тінеку, Н. Дж., при шляху ч. 80, близько моста ім. Джорджа Вашінґтона, в суботу 8-го лютого.

Вечерниці попередить бенкет який розпічнеться о год. 7-ій вечора, а коктейл від 6-ої до 7-ої год. вечора. Початок вечерниць о год. 9-ій, а представлення дебютантoк переведе Марта Кічоровська-Кебало о год. 9:30 вечора.

До танців приграватиме оркестра „Лідан" з Чикаґо, а в часі бенкету буде виступати вокальний дует „Лідан".

У мистецько виготовлених запрошеннях організатори повідомляють, що вступ на бенкет і вечерниці коштує 60 дол. а тільки на вечерниці 25 дол. від особи.

Появився каталог корпорації „Євшан"

Джерзі Сити, Н. Дж. — Активний власник корпорації „Євшан" Богдан Тимець виконав свою обіцянку та видав на 1986 рік каталог платівок, стрічок і книжок для дітей, що їх можна замовити і купити у його фірмі.

Каталог, виданий на подобу подібних американських, що їх висилають тисячами до відборців, містить понад 1,500 заголовків з точним описом, до кожного заголовку додано знимки обкладинок платівок і книжок. Крім опису, знаходимо ціну, а при платівках також пояснення чи можна дістати її на стрічці. В каталогу подано, що можна там також замовити на стрічці „відео" український фільм „Жнива розпачу" в ціні 100 дол.

Остання сторінка прийнятим звичаєм каталогів має місце на замовлення і точну адресу корпорації „Євшан".

На другій сторінці каталогу є ще вступне слово до цього першого українського каталогу платівок в англійській мові і індекс з якого можна мериці зорієнтуватися що і де можна в каталозі знайти.

В цілості каталог робить професійне враження і є ще одним доказом, що молодий підприємець Б. Тимець підходить до свого діла поважно і з бажанням не бути позаду американських чи канадських подібних видань. Адреса фірми: Yevshan Corporation, Inc., Box 125, Station St. Michel, Montreal, Que., H2A 3L9, Canada.

Італія готова до нових санкцій проти Лівії

Рим. — Під час поїздки по країнах Західної Европи заступник державного секретаря Джан Вайтгед зустрівся з прем'єр-міністром Італії Беттіно Кракси.

Після переговорів дорадник прем'єр-міністра Антон Бадіні повідомив, що Італія оголосить нові заходи вплив на Лівію після того, як матиме додаткові докази того, що режим Муаммара Каддафі брав участь в терористичних акціях минулого року, а також дістане особисту відповідь М. Каддафі на відповідне запитання, надіслане йому.

Першим заходом А. Бадіні, назвав намір Італії не збільшувати обсяг торгівлі з Лівією, скоротити імпорт лівійської нафти і вимагати тимчасової сплати довгів.

Італія є одним з найбільших торговельних партнерів Лівії і в зв'язку з цим А. Бадіні заявив, що уряд піде на зменшення імпорту нафти лише після того, як дістане тверду гарантію, що інші країни Західньої Европи не куплять ту нафту, від якої Італія відмовиться.

В найближчому часі повинна відбутися нарада представників країн Европейської економічної спільноти на якій будуть обговорені пропозиції президента Роналда Реґена про санкції проти Лівії з метою примусити цю країну відмовитися від підтримки міжнародного терору.

Дж. Вайтгед представив італійському урядові докази того, що Лівія підтримує терористичні організації, але на пресовій конференції

(Закінчення на стор. 7)

НАШІ ПРОФЕСІОНАЛІСТИ

„Ви знаєте Рамада Інн?"

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Здається мало є членів української громади Ню Йорку та Ню Джерзі, для яких не була б відома назва Рамада Інн в Іст Ганновері, Н. Дж. Цей привітливий і гостинний готель стоїть вже від кількох років під управою молодого українського професіоналіста Ореста Федаша і в ньому відбуваються постійно українські товариські імпрези з великим успіхом.

Тож немає нічого дивного в тому, що ми зі справжньою сердечністю вітаємо О. Федаша в редакції „Свободи" і уважно слухаємо його розповідь, як щораз вище іде він у своїй професії та як цінять це не лише численні українські гості, але й властителі Прайм Мотор Іннс, до яких належить саме Рамада Інн.

Останній з успіхів О. Федаша, як довідуємося від нього, це іменування його у березні 1985 року одним із віцепрезидента корпорації Прайм Мотот Іннс, до якої належить понад 50 т. зв. „мотор інне" на східньому побережжі, в тому й Рамада Інн, Голідей Інн, Шератон, а від недавнього часу Говард Джансон. Це величезне багатомільйонове підприємство з кожним роком поширює свій засяг і сьогодні має 68 готелів -гостинниць, в яких можна з повними вигодами жити і харчуватися.

В редакції „Свободи" О. Федаш розказує про свою працю.

Нам цікаво, в який спосіб О. Федаш здобув в цій корпорації такий пост і ставимо йому ряд питань про початок і розвиток його кар'єри.

Він радо розповідає про те, як у 1972 році приїхав з Польщі до ЗСА, не знаючи англійської мови, але з магістерським дипломом з економіки університету в Лодзі. Тут, однак треба було розпочинати від початку.

(Закінчення на стор. 8)

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВНИЙ СУДДЯ в Ню Йорку відкинув обвинувачення проти Бернгардта Геца, який понад рік тому в самообороні прострілив чотирьох хлопців, які мали намір його обграбувати в підземці. Від того часу трьох із чотирьох тих хлопців арештовано та засуджено за крадежі.

ДВА ШПИТАЛІ в стейті Ню Джерзі, Оверлук в Саммит і Морріставн Меморіял, рішили злучитись, щоб створити один великий шпиталь, який буде другим найбільшим в стейті. Адміністратори обох шпиталів заявили, що злука в ніякий спосіб не змінить медичного персоналу і лікарів та ніхто не втратить праці.

ДЕПАРТАМЕНТ ЕНЕРГЕТИКИ вибрав сім стейтів, в яких шукатиметь відповідні місця для радіоактивних відпадків. Цими стейтами є: Висконсин, Вірджінія, Джорджія, Мейн, Міннесота, Ню Гемпшир і Північна Каролайна. Населення цих стейтів почало часто протестувати.

В НЮ ЙОРКУ ДАЛІ НЕ Є вияснена справа випадку президента дільниці Квінс, Доналда Менеса, якого знайшли минулого тижня пораненого у його авті. В четвер, 16-го січня, шеф детективів в Ню Йорку Ричард Нікастро на пресовій конференції зложив заяву, що поліція не уважає вияснення Д. Менеса, що його схопили два невідомі осібняки, за достовірне.

В НАУКОВОМУ ЖУРНАЛІ появилася стаття, в якій медичні дослідники пояснюють, що знайшли ключ до того, в який спосіб вірус смертельної недуги АІДС атакує білі тільця крови. Це відкриття може допомогти у лікуванні недуги, а також може запобігти тому, щоб вона поширювалася в організмі.

НА КАПІТОЛІ поруч погруддя Джорджа Вашінґтона і Томаса Джефферсона відслонили в четвер, 16-го січня, погруддя д-ра Мартина Л. Кінга в навечер'я першого святкування річниці смерти того муринського провідника, як державного свята.

НА ЛЕТОВИЩІ САНТІЯГО відбулася демонстрація проти приїзду до Чіле сенатора демократа Едварда Кеннеді. Сотні демонстрантів заблокували виїзди з летовища і сенатор змушений був вилетіти до міста на військовому гелікоптері. Президент Чіле Августо Піночет відмовився зустрітися з Е. Кеннеді, назвавши його „ворогом чілійської нації". А. Піночет мав на увазі пропозицію сенатора заборонити військову допомогу Чіле у зв'язку з порушенням людських прав в цій країні.

У СВІТІ

УРЯДОВЕ ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Судану повідомило про різню, влаштовану в районі містечка Джуба, на півдні країни, заколотниками з так званої народновизвольної армії Судану. Заколотники, які четвертий рік борються за надання автономії південній частині Судану, вбили 83 селян.

СОВЄТСЬКА ГАЗЕТА „Красная Звезда" надрукувала статтю майора В. Крюкова, в якій він критикує підготову окупаційних військ. Майор Крюков служить в Туркестанській військовій окрузі і займається навчанням вояків, яких потім посилають воювати в Афганістан. „В мене є лише теоретичні знання про бої в горах, але нема практичного досвіду", — пише майор і додає, що був дуже здивований, коли дізнався, що вояки окупаційних військ не є готові до бойових дій в гірській місцевості. Крюков пише, що якщо становище з підготовою вояків не зміниться, „нас чекають великі втрати".

РЕЧНИКИ СИЛ БЕЗПЕКИ Маляйзії повідомили, що в рядах комуністичних партизанів воюють два японські військовослужбовці з колишньої імператорської армії. Кінець Другої світової війни застав японців у маляйських джунглях, де вони були захоплені в полон комуністами. Японці нічого не знають про закінчення війни і про капітуляцію імператорської армії в серпні 1945 року. Оба вояки впевнені, що воюють в рядах націоналістів, які співчувають імператорові, проти англійсько-американських ворогів.

СОВЄТСЬКИЙ АМБАСАДОР в Італії Ніколай Луньков остеріг Італію, щоб вона відмовилася від участи в розробленні системи стратегічної оборони, запропонованої президентом Роналдом Реґеном, і порадив італійському урядові „двічі подумати", перш ніж рішитися підтримати цей проєкт. „Вся ця справа повинна бути обдумана надзвичайно обережно, — сказав Н. Луньков. — Ви не повинні починати кроки, які можуть відбитися на переговорах і, крім того, ви не повинні занечищувати своє небо зброєю".

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ Західньої Німеччини повідомило про зникнення старшини, який мав доступ до секретних документів. Неназваний міністерством старшина служив у Мюнхені. В тій же військовій частині працювала секретаркою його жінка. Останній раз їх бачили 27-го грудня. Однак речник міністерства оборони вважає, що не можна ще називати старшину та його жінку східньонімецькими шпигунами і твердити, що вони втекли до Східньої Німеччини.

ВІДОМИЙ СВІТОВОЇ слави піяніст віртуоз Владімір Горовіц повідомив, що він вперше після 61 року поїде до країни свого народження СССР, та дасть там концерт 20-го квітня в Москві, а в черговому тижні один в Ленінграді. Ці концерти — ще один наявний доказ культурної „відлиги", яка наступила після розмов поміж Роналдом Реґеном і Міхаїлом Горбачовим.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
Svoboda • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Пропаґанда для баламучення наївних

Згідно з повідомленням Реґена і Ґорбачова на їхній листопадовій зустрічі в Женеві в минулому тижні відновилась там же, у Женеві, конференція у справі роззброєння чи пак припинення перегонів у зброєнні. Учасниками цієї конференції на нижчому рівні є тільки фахівці, добре зорієнтовані щодо існуючого арсеналу зброї — в Америці, СССР і в інших країнах світу. Напередодні цієї конференції Міхаїл Ґорбачов проголосив пропозицію, повторену на першому засіданні цієї конференції у Женеві, — пропозицію, яка була би першорядною сенсацією, як би світ не знав, хто таке большевики і що варті реально їхні найбільш приманливі пропозиції.

За тим новим проєктом Ґорбачова треба розпочати розвантаження існуючої атомової зброї у трьох етапах: на протязі найближчих п'яти років треба скасувати всі ракети з атомовими „головками", стаціоновані в Европі зі засягом на середню віддаль і зредукувати на половину ракети на далеку (трансокеанічну) віддаль. У другій стадії, від 1990 до 1995 або 1997 року обидві суперпотуги почали б переводити загальне роззброєння і припинили б продаж зброї будь-якій третій країні. У третій стадії, приблизно від 1995 року почалось би нищення усієї решти атомової зброї так, щоб у році 2000 Земля була свобідна від будь-якої стратегічної зброї існуючої у нинішньому дні.

Пропозиція, як сказано, така приманлива і така величава, що могла б викликати тільки захоплення, якби вона не була сполучена зі зловісним застереженням „але". Цим „але" є вимога Ґорбачова, щоб Америка виреклася пошукування винаходу для унешкідливлення атомових ракет на їх ходу. Це, як відомо так звана „зоряна війна", бо ту зброю мали б вистрілювати із космосу. Ґорбачов вимагає, щоби не тільки названі вище три стадії атомового роззброєння, але взагалі кожне домовлення про припинення перегонів у зброєнні, було сполучене з відмовою Америки від оборонної протиракетної зброї із використанням космічного простору. Друге „але" стосується кардинальної проблеми — контролі над виконанням постанов договору. Західній світ, включно з самим президентом Реґеном, з вдоволенням ствердили, що оце вперше Москва заговорила про справжнє роззброєння. Але не відмовилася ще від принципу, що ніяка міжнародна контрольна Комісія не має права нишпорити на совєтській території. Америка й інші західні країни знають докладно про совєтські підземні сховища атомових ракет. Поки не буде заґарантоване право перевірки — верифікації зробленої умови, ніяка умова про роззброєння не матиме реальної вартости. Врешті третє „але": Америка роззброїлася вже односторонньо після підписання в 1945 році мирового договору в Потсдамі. Та легкодушність, що її джерелом було довір'я до політичної чесности Москви, була б скінчилася трагічно для вільного світу, якби Захід не відновив був свого поспішного зброєння.

Сам президент Реґен і державний секретар Джордж Шулц заявили, що вони „беруть під уважний розгляд" пропозицію Ґорбачова. Це дипломатична фраза. Насправді Реґен і його дорадники не дали ще найменшого знаку, що вони готові виректися пляну оборонної протиракетної зброї („зоряної війни"), – а навпаки — Реґен може тішитися, що після британського прем'єра Марґарети Тачер в минулому тижні також канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль заявив, що його країна готова приступити до спілки з ЗСА у дослідах над тією новою оборонною протиракетною зброєю.

Виступ Ґорбачова з тією ніби сенсаційною миролюбною заявою коментатори пояснюють на різний лад. Одні вбачають у тому ході Ґорбачова доказ, що Кремль страшенно боїться американської оборонної зброї, яка знівечила би практичну вартість усіх совєтських ракет на кожну віддаль. Інші вбачають у цьому новий і поважний шантаж, обрахований на тих союзників Америки як також увесь т.зв. невтральний світ, які приймуть пропозицію Ґорбачова поважно і наполягатимуть на Реґена — прийняти цю пропозицію. Коли Роналд Реґен вперше виступив із своїм проєктом, що його преса охрестила, як „зоряну війну", то були поважні коментатори, які вважали, що сама заґроза такої нової американської оборонної зброї може послужити за предмет торгу з СССР. Отож не можна рішуче виключати, що тепер Америка і її союзники стануть переговорювати з Москвою над подробицями пропозиції Ґорбачова, себто, ЗСА можуть дійсно виректися „зоряної війни", якщо можна буде знівечити атомовий арсенал. Це був би новий етап історії людства. Але покищо нема ніяких познак, що пропаґанда Москви утотожниться з політикою.

Михайло Кучер

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ЖОВТІЄ

Згідно з переписом населення СССР з 1979 року в країні було 43,400,000 мусулман: Загальна кількість населення була 262 мільйони, це значить, що кожен шостий громадянин СССР мусулманин. Цей термін означає приналежність до ісламського світу, психологічні, культурні і соціяльні риси, які відрізняють мусулманина від інших громадян СССР.

Основою ісляму є віра в єдиного Бога Аллаха. У свідомості мусулман об'єднується національність і релігія. Протягом свого існування совєтська влада старається зробити з мусулман совєтських громадян, себто „совєтських" людей, які є продуктом марксистсько-ленінської форми, з єдиним духовним профілем. Одначе такий намір совєтської влади не вдався. Згідно з даними перепису населення (1926 і 1939 рр.) демографічний приріст мусулманського населення був менший, як у слов'янських народів СССР. Після Другої світової війни картина змінилася. Росіяни, білоруси та українці зазнали найбільших втрат людьми, приріст населення дуже зменшився, а збільшилася кількість мусулманського населення. А вже між роками 1970-1979 в СССР стало помітним зменшення зросту населення серед росіян — 6.5 відсотка, серед українців і білорусів 6 відс. З другого боку серед мусулман зріст населення збільшився до 35.7 відс.

Совєтські демографи припускають, що слід очікувати зменшення приросту кількости населення, особливо серед слов'янських народів. Біля 2000 року в СССР мусулман буде біля 75 мільйонів при загальній кількості населення в 300 мільйонів. Тоді кожен п'ятий громадянин СССР буде мусулманин. Таке явище починає турбувати совєтський уряд. Одночасно треба звернути увагу на неміграційність мусулманських народів, які залишаються на своїх територіях. Там зменшується кількість приїжджого населення „европейського" населення — росіян та українців.

Таке саме становище спостерігається в республіках і автономних областях Кавказу, де відсоток „русскіх" зменшився з 52 відс. аж до 14.75 відс. На мусулманських територіях також спостерігається явище відвойовування тих територій від „русскіх".

На превеликий жаль, в УССР помітний протилежний процес — великий зріст неукраїнського населення, в тому і азійського. Тільки Алма Мата і Фрунзе залишаються за „русской" більшістю. Тому приблизно за чверть століття на мусулманських територіях „европейці" будуть мало помітні.

Без сумніву великий зріст мусулманського населення в СССР є дуже поважною проблемою для уряду. На російській та українській територіях завважується брак робочої сили, в той час на мусулманських територіях її буде забагато.

Друга також поважна небезпека полягає в тому, що совєтська армія починає „жовтіти". Тепер 20-25 відс. рекрутів у совєтській армії — мусулмани, не-европейці. Командування вживає їх у будівельних батальйонах. Таким чином совєтська армія може обернутися в армію колоніяльного типу — солдати „туземці", старшини білі „слов'яни".

І був такий випадок. В одно військове з'єднання прислали з центру лекторку. Військо на викладі сиділо дуже тихо, пильно дивилось на лекторку. Після викладу довго апльодувало. На вечорі лекторка захоплювалася: які все таки у нас чудові люди, з якою увагою вони слухали, як апльодували! Присутні старшини переглянулись. Лекторка помітила: у чому справа? Вони — військоякути і нічого не зрозуміли. Вони не знають російської мови. Лекторка розплакалась. Чому тоді так тихо сиділи? — Наказ. Чому апльодували? — Наказ. Як тоді назвати таку комедію (розмова була між своїми). Культурно-освітня праця.

До того мусулмани в СССР мають зв'язки з мусулманами за кордоном. Південні кордони СССР мають штучний характер. З обох боків кордону живуть національності, які вживають одну мову, мають ту саму національну культуру та спільні історичні традиції.

Це питання досі не користується в СССР належною увагою, бо зобов'язує стаття Сталіна „Марксизм і національне питання", де автор легковажно ігнорує елементи національно релігійні та мовні і заміняє їх пролетарською клясовою солідарністю. Ця теорія наївно проста, але й помилкова. Біологічний динамізм мусулман у СССР продовжує бути реальною небезпекою для режиму.

Совєтський іслям поділений на 29 націй і народностей, користає з 29 літературних мов, з яких найбільш чисельна узбекська. 1928 року совєтський режим почав утискати іслям. 1941 року залишились діючими тільки тисяча мечетів, а

(Закінчення на стор. 8)

Д.Б. Чопик

Йосипові і Олімпії — у їх 90-ліття

Початки театральної діяльности Йосипа Гірняка й Олімпії Добровольської — це пеленковий період дійсного українського модерного театру. Цей театр за 70 років свого існування перейшов тепер у ряди передових театрів світу. Йосип та Олімпія, почерез свою активну участь у Мистецькому об'єднанні „Березіль", залишили свій нев'янучий слід ув історії цього театру, дарма що про них і їх заслуги не дозволено згадувати в їхній батьківщині, підсовєтській Україні. Та про важливість їх осягів на полі театрального мистецтва, замість лаврового вінця, присвятив їм княжу строфу у своєму сонеті голова Об'єднання Українських Письменників „Слово" д-р Остап Тарнавський. Він висловив свою нагороду такими словами:

В нас не везло театрові ніяк:
І Кропивницький, Курбас і Гірняк —
це боротьба за височінь театру,
на вівтарі краси святкова дань.
Вітай нам майстре,
що крізь тьму заслань
і злобу дня
проніс мистецьку ватру.

До цих вітань проф. Валеріян Ревуцький слушно додає, що „мистецька ватра 'нескорених березільців', — Гірняка і Добровольської, — продовжує жити". Їх мистецтво живе на українських сценах-екранах, де б тільки не ставились п'єси модерних українських і світових авторів. Чистий етнографізм після їхнього вкладу, як березільців, вже не має сили для дальшого домінування української сцени. Після них на місце п'єс Кропивницького, Старицького, Шпажинського, Аркаса прийшли модерні п'єси Лесі Українки, В. Винниченка, М. Куліша й таких світових авторів, як Мольєр, Гауптман, Шіллер, Бомарше, Меріме, Ґольдоні, О. Вайдль, Г. Кайзер, Е. Сінклер, Гоголь, Ґорькій, Ібсен і Шекспір. Постановка цих п'єс на сцені вже технічно не стоїть у хвості модерністського експериментування. Вона часами веде перед, навіть відносно праці таких аванґардистів у театральному мистецтві, як Маєргольд, чи подібних німецьких і французьких режисерів. Ширина й діяпазон ролей, які приходилось одному мистцеві сповняти на сцені підскочили в їх репертуарі з кількох до півсотні — для Гірняка, й до трьох десятків — для Добровольської. Обоє мистці досконало оволоділи акторську техніку — секрет мистецтва перевтілення, де актор, мов конструктор-винахідник, мусить сам один віднайти й перевтілити сухе слово на папері у разючо-інтриґуючу дію на сцені. У своїх ролях Гірняк — один, але його портрети — незлічимі. Вони неповторні у своєму перевтіленні, чи буде це Гіггінс, чи Микола II, чи Мавр, Кум, чи Мина Мазайло. Гірняк — це всі вони. І які вони унікальні! Друг його життя, його дружина Олімпія Добровольська, не лишається позаду досягнень свого мужа. Її карбована дикція та себеопанованість на сцені робить її незаступимою у ролях Матері, лейді Макдуф, Реґіни, 3-ої Душі чи Галі Шевченка. Напричуд різноманітні, чіткі та незабутні типажі відтворених ними характерів. Вони, ці типи на сцені, мають гіпнотизуючу силу зосереджувати на собі увагу авдиторії від початку кожної вистави до її вінця.

Українське суспільство в діяспорі, за ініціятивою Об'єднання українських письменників „Слово", гідно відмітило благословенну річницю ювілятів: 90-ліття їхнього життя та 70-річчя трудолюбивої, кипучої, хоч не завжди в ласкавих обставинах, діяльности на коні українських театрів. Цього року „Слово" дало у руки українській громаді гідну монографію проф. Валеріяна Ревуцького „Нескорені березільці: Йосип Гірняк і Олімпія Добровольська". це цінний додаток до „Споминів" ювілята, Йосипа Гірняка, про театр та українських театральних діячів. Цінність нового біографічного огляду — в його документальності, в особистих інтерв'ю, хронології, деталях акторської лябораторії та режисерського побуту української сцени. Ця книга, як і самі ювіляти, залишають свій відпечаток в історії нашого театру й культури. Їм шлемо наші вітання.

Юрій Р. Рибак

„ПІЦЦА" НА ВЕРШИНАХ ПОПУЛЯРНОСТИ

Потуга доляра за яким, як наглядач, стоїть годинник впливають підсвідомо на стиль життя пересічного американця, що у своїй амбіції стремить до визначеної цілі. Тому для нього час — це найдорожчий товар і тому старається він його використати якнайекономічніше. Тим теж пояснюється, чому місця т. зв. „fast food", що продають приготовану їду і подають її швидко, втішаються великої популярністю. Тут людина праці може скоро заспокоїти свій голод без великих коштів і відтак полагоджувати свої приватні справи.

Але так, як постійно зміняється мода на одяг, так само, хоча дещо поволіше, зміняється зацікавлення і смак на різні харчі. Ось пригадаймо собі хоча б ковбаски („hot dogs"), млинці („pancakes"), печену курятину чи останньо рід сіканців під назвою „гембурґерс". Здавалось, що вони всі осягнуть „безсмертність" так як „apple pie" — яблуковий пиріг. Ну і що ж? Товариство крайових ресторанів повідомило, що у 1984 році число ресторанів з „гембурґерами" перевищило кількість „піццерій" — місць де приготовляють „піццу", цебто тонку верству випеченого тіста покритого різними їстивними продуктами, як помідори, сир, м'ясо, гриби і т.п.

Нині випікання піцци збагачує економіку ЗСА на шість мільйонів долярів річно. Нараховують понад 32,000 піццерій, власники яких походять з різних шарів суспільства від великих компаній до родинних підприємств, що часто зайняли місце закритих ґазолінових станцій.

Цікавий початок має одна компанія, яку заснували два брати — студенти Вічіта стейтового коледжу — вкладом 600 долярів. Коли ж над своєю піццерією брати зробили напис „pizza" осталось місце лише на три букви і одна з їхніх жінок запропонувала слово „hut" (хатина). Ця назва вдержалась і минулого року понад 8 мільйонів осіб їли у 4,500 „піцца хатинах" у ЗСА і багатьох країнах світу. Ця компанія є найбільшим світовим покупцем сира „моццарелла" на виріб якого потрібно 70,000 корів, щоб заспокоїти лиш один день запотребування! Знову ж любителі напитку „Кока Кола" не можуть його дістати у ресторані Піцца Гат, бо тут подають лиш напиток „Пепсі". Чому ж? Тому, що від 1977 року Пепсі Компанія набула право власности.

Один видатний аспект у пожвавленні цієї економічної ділянки проявляється в тому, що приватні підприємці зуміли протиставитись натискові великих фірм. Половина всіх піццерій у ЗСА є у руках місцевих підприємців, головно на сході де італійські іміґранти відкрили перші піццерії і знайшли гідних наслідників.

Піцца є одною із багатьох речей у американському житті, що протягом останніх 25 років, протиставилась прибрати характер однорідности, бо коли в одних місцях підкреслюють індивідуальність, у інших — продовжують традицію.

У ЗСА можна б вирізнити три основні реґіональні стилі піцци а саме: неаполітанський, який теж звуть нюйоркський; вибагливий каліфорнійський, що є менший величиною і легший та чикаґський „у глибокій мисці" („deep dish"), який винайдено в 1943 році у чикаґській піццерії. Цим продуктом Чикаґо здобуло світову славу і навіть назву столиці піцци у Америці.

Чи міг хтось колись припустити, що харчовому продукті італійського селянина Америка відкриє двері на світову арену і приймуть його мільйони людей різних рас із різними смаками?

Було багато намагань знайти правдиве походження піцци і є погляд, що такі спроби можна б радше порівняти до автомобіля, початок якого шукають у винаході колеса... Піцца у минулому має багато своїх попередників і, між іншим вважають, що між ними є маца. Є дослідники, що цитують Енеїду, твір старинного римського поета Вірґілія, де є опис піцци.

Згідно зі сучасними істориками харчів, популярна піцца у ЗСА є твором неаполітанців, бо якраз у Неаполі, Італія, у 1830 році постала перша піццерія у світі, при чому для випіку вживано піч викладену лявою з вулкану Везувія. Свій модерний вигляд піцца одержала щойно у 1889 році коли Раффаеле Еспосіто приготовив її для королеви Марґарити. Він вирішив прибрати її кольорами італійського прапора, вживаючи помідори для червоного, васильки для зеленого а сир для білого...

Уже так буває, що коли свіжий харч стає популярним, індустрія заморожених харчів старається його впровадити на ринок. З піццою було багато клопоту, бо не можна було задержати потрібного запаху. Минулого року, одначе, продано заморожену піццу у вартості одного більйона долярів. Невідомо чи це завдяки покращанню якости чи може тому, що споживачі привикли до „замороженого" смаку.

Цікаво слідкувати за приготуванням самого тіста. Деякі пекарі написуються своєю зручністю і кидають його високо вгору, щоб відтак ловити над своєю головою, наче б плахту. Є теж ресторани, що подають піццу без накриття, бо вважають, що коли краяти її ножем чи вилкою-затрачується запах і аромат. Є теж погляд, що тому, що піццу „роблять руками" треба „їсти руками"... З тим можна б погоджуватись або ні... На кожен випадок для того, хто перестерігає етикету їди — це тема для дискусії...

В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ закінчено будівництво першого совєтського літаконосця нового типу. Совєтська військово-морська фльота мала досі три невеликі літаконосці, які скоріше можна було назвати гелікоптероносцями, бо вони не були пристосовані для винищувачів. Перший модерний літаконосець був спущений на воду в порті у Миколаєві, в Україні. Американці слідили за його будівництвом зі штучних сателітів на протязі кількох років. Пентаґон повідомив також, що в Миколаєві будується другий модерний літаконосець.

У ФРАНКФУРТІ, ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА, заарештовані дві німецькі терористки, імена яких поліція не подала. Одній з заарештованих 35 років, другій — 25. Старша з них, за даними поліції, зустрічалася з Аннелією Беккер, терористкою, заарештованою раніше.

МОЇ ПЕРШІ КРОКИ НА „ЗЕМЛІ ВАШІНҐТОНА"

Написав ВОЛОДИМИР БАРАГУРА

I

Причаливши й висадившись у п'ятницю після полудня в нюйоркському причалі, я, завдяки ЗУАДК, родині й приятелям, опинився з сім'єю на квартирі т.зв. „фирнішд румс" в камениці на розі Схід 11-ої вулиці й авеню „Сі". Помешкання знаходилося на першому поверсі по-европейськи, а на „другій підлозі" по-американськи п'ятиповерхової чи пак „шестифльорової" будівлі. Складалося воно з двох мешкальних кімнат — спалень, маленької кухні та лазнички з душем без ванни. Кухня була така мініятюрна, що дружина й я ледве вміщалися в ній, хоч були тонісінькі, мов сірнички. Я досі твердж, що найкращу рецепту на успішну дієту мав Сталін. Як поставив нас на піст у Відні, так не могли ми ніяк „відпастися" за дворічне перебування в таборах переміщених осіб, будь то на харчах таборової кухні, будь — на „сухих харчах", тобто скупеньких харчових приділах, які можна було приготовити до їжі самому. Недармо люди казали: „Не давайте нам вітамінів, ані кальорій — дайте нам їсти!" За час совєтської окупації Відня до приходу американців, англійців і французів та поділу міста на зони, большевики лиш раз спромоглися дати мешканцям додаткову пайку харчів з приводу „Жовтневої революції". Це був фунт червивого гороху на родину, до варення якого на „гавзфренді" („домашньому приятелеві") — манюсінькій металевій печі, я зужив три велетенські міхи хмизу, за яким мусів тричі їхати до „Вінервальду". Але це диґресія в минуле...

Помешкання було скромно устатковане найнеобхіднішими меблями. В кухні, крім столика, був ще старомодний холодильник. Стартуючи, мотор несамовито торохкотів, аж підлога підскакувала, а стіни, вікна й двері та шафки дрижали. Потім переходив у гудіння, а при кінці зі свистом і шипотом утихомирювався до наступного стартування. І так на зміну 24 години на добу... Все таки холодив і зберігав харчі від зіпсуття. До пригоди з цим холодильником ще повернуся.

Найбільшою проблемою був чинш, комірне чи „рент", бо як його не звав би, а заплатити треба було, щоб не опинитися на вулиці. Оплата виносила 15 долярів тижнево, а це була астрономічно висока сума для „ґрінора" без праці й без „цента при душі".

Субота проминула нам на влаштуванні нової домівки. В неділю пішли ми до церкви св. Юра не тільки помолитися й подякувати Богові за його ласки, які, хоч скромні, скитальцям видавалися дуже щедрі, але і з надією, що поміж знайомими можна буде довідатися про можливості праці, а може й влаштуватися на роботу. Але даремна була наша надія — прийшлося гірко розчаруватись.

Знайомі тішилися нами й радо віталися, але на питання про можливість „джабу", наче за намовою, відповідали:

— Чоловіче, в нас звільнили тридцять людей!

— Ти що, не знаєш, що є господарська криза. Мою „шапу" закрили.

— Та куди, яка там праця! Я сам вишу на волоску.

Все таки я дещо скористав. Навчився кілька слів і зворотів по-американськи й довідався, що передумовою отримати працю є придбати карту соціяльного забезпечення. Мені дали адресу бюра й навчили, як заїхати туди підземкою. Повчили теж, що Манґеттен, це шахівниця, поділена рівненько в квадрати авеню й вулицями й легко зорієнтуватися.

Так навчений і озброєний необхідними знаннями основних пранципів побутового життя в новій країні, що мала стати мені другою батьківщиною, я випросив у друзів кілька адрес бюр праці та „клінерських" фірм, бо тут можливості отримати роботу були найкращі. Багато цих фірм були в руках галицьких жидів, які знали українську мову й затруднювали наших людей.

В понеділок вранці ми з дружиною вирішили поїхати разом на „сошел секюриті", а дітей залишити вдома. Ми наказали їм сидіти тихо, бавитися в помешканні, нікуди не виходити, нікого не впускати до хати.

Продовження буде.

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 4-го ДО 9-го ЧЕРВНЯ 1985 РОКУ

(8)

Звіт головного організатора Степана Гавриша

(Продовження)

ТАБЛИЦЯ Ч. 1

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 1984 РОЦІ В ТОМУ ЧИСЛІ КАНАДА

Місяць	Число членів	Сума забезпечення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	190	$1,008,500	61
ЛЮТИЙ	203	873,500	66
БЕРЕЗЕНЬ	181	1,155,500	56
КВІТЕНЬ	165	834,500	65
ТРАВЕНЬ	145	611,000	44
ЧЕРВЕНЬ	175	514,000	37
ЛИПЕНЬ	200	885,000	55
СЕРПЕНЬ	147	471,000	23
ВЕРЕСЕНЬ	203	1,225,500	40
ЖОВТЕНЬ	139	507,000	25
ЛИСТОПАД	158	595,000	29
ГРУДЕНЬ	284	974,00	70
Разом	**2,190**	**$9,654,500**	**571**

Місяць	Число членів	Сума забезпечення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	44	$307,000	20
ЛЮТИЙ	30	111,000	7
БЕРЕЗИНЬ	26	189,500	6
КВІТЕНЬ	10	77,000	3
ТРАВЕНЬ	14	46,000	6
ЧЕРВЕНЬ	29	149,000	7
ЛИПЕНЬ	16	98,000	2
СЕРПЕНЬ	3	3,000	—
ВЕРЕСЕНЬ	38	195,000	9
ЖОВТЕНЬ	12	64,000	3
ЛИСТОПАД	15	100,000	3
ГРУДЕНЬ	28	88,000	9
Разом	**265**	**$1,426,000**	**75**

ТАБЛИЦЯ Ч. 2

ЖІНКИ-ЧЕМПІОНКИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1984 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч. Ім'я і прізвище	Відділ Ч.	Приєднала членів
1. Христина Фуґа-Ґербеґи	269	39
2. Квітка Стецюк	25	35
3. Олександра Дольницька	434	33
4. Віра Баніт	473	28
5. Стела Федик	292	25
6. Маргарета Гентош	305	25
7. Олеся Орлян	144	23
8. Олена Олек-Скатт	22	18
9. Стела Раєн	171	15
10. Юлія Ґуґлик	259	15
11. Анна Гарас	47	14
12. Текля Мороз	465	14
13. Стефанія Гаврилюк	88	11
14. Естер Фатюк	121	11
15. Ґльорія Пашен	125	11
16. Надія Літинська	174	11
17. Марія Макар	348	11
18. Наталія Шуя	452	11
19. Марія Душник	293	10
20. Зеновія Зарицька	327	10
21. Софія Лонишин	372	10
22. Дженет Болян	409	10
23. Ярослава Зарич	432	10
24. Евстахія Мілянич	450	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 3

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1984 Р. ПРИЄДНАЛИ 25 І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

„КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ"

П.Ч. Організатор	Число Відділу	Здобув членів
1. В. Пастушок	231	112
2. С. Гавриш	83	74
3. Христина Фуґа-Ґербеґи	269	39
4. В. Гавриляк	316	36
5. Квітка Стецюк	25	35
6. Олександра Дольницька	434	33
7. Віра Баніт	473	28
8. В. Семків	379	27
9. Й. Чабан	242	26
10. Т. Бутрей	164	25
11. Л. Гардінк	206	25
12. Стела Федик	292	25
13. Маргрета Гентош	305	25

ТАБЛИЦЯ Ч. 4

ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1984 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 10-24 НОВІ ЧЛЕНИ

„БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ"

П.Ч. Організатор	Число Відділу	Здобув членів
1. Й. Гаврилюк	360	24
2. В. Шаран	407	24
3. Р. Татарський	94	23
4. Олеся Орлян	144	23
5. І. Хомко	42	20
6. В. Квас	88	20
7. А. Джула	161	19
8. П. Тарнавський	375	19
9. Олена Олек-Скатт	22	18
10. І. Блиха	42	18
11. Д. Кошильовський	183	18
12. С. Приймак	217	18
13. І. Пригода	200	17
14. І. Малко	320	17
15. Д. Пищ	458	17
16. Ю. Гавришків	283	16
17. П. Шевчук	13	15
18. Стела Раєн	171	15
19. Юлія Ґуґлик	259	15
20. Я. Щербак	352	15
21. В. Яців	32	14
22. Л. Блонарович	34	14
23. Анна Гарас	47	14
24. В. Стефурин	169	14
25. П. Щерба	173	14
26. А. Мариняк	368	14
27. П. Дяків	427	14
28. Є. Омельченко	451	14
29. Текля Мороз	465	14
30. Т. Сливінський	59	13
31. М. Шеремета	70	13
32. С. Іваницький	276	13
33. Стефанія Гаврилюк	88	11
34. Естер Фатюк	121	11
35. Ґльорія Пашен	125	11
36. Надія Літинська	174	11
37. Марія Макар	348	11
38. Д. Заневич	441	11
39. Наталія Шуя	452	11
40. Ю. Полиняк	1	10
41. А. Ціздин	55	10
42. М. Савків	57	10
43. Н. Драпала	96	10
44. Я. Леськів	133	10
45. І. Скіра	153	10
46. Т. Дуда	163	10
47. В. Білик	170	10
48. І. Чопко	271	10
49. Марія Душник	293	10
50. М. Велич	317	10
51. Зеновія Зарицька	327	10
52. Я. Фішер	346	10
53. Софія Лонишин	372	10
54. М. Крамарчук	385	10
55. Дженет Болянд	409	10
56. Ярослава Зорич	432	10
57. І. Геврик	445	10
58. Евстахія Мілянич	450	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 5

ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1984 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 5-9 НОВИХ ЧЛЕНІВ

„ЧЛЕНИ КЛЮБУ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ"

П.Ч. Організатор	Число Відділу	Здобув членів
1. Марія Гаравус	127	9
2. Марія Нечай	403	9
3. Марія Кульчицька	8	8
4. А. Кушнір	83	8
5. Софія Голик	123	8
6. Катерина Гуцайлюк	147	8
7. Емілія Саноцька	158	8
8. Д. Федорійчук	162	8
9. П. Залуга	183	8
10. пок. Е. Блідий	220	8
11. Аннабеля Боровицька	230	8
12. М. Крика	237	8
13. П. Врублівський	301	8
14. о. М. Стасів	408	8
15. В. Трипупенко	424	8
16. М. Дідух	434	8
17. С. Левицький	442	8
18. Евгенія Цап	46	7
19. М. Ольшанський	51	7
20. В. Ничай	106	7
21. М. Юзенів	194	7
22. В. Винницький	239	7
23. М. Мартиненко	245	7
24. В. Варшона	266	7
25. Данута Ясінська	287	7
26. Ольга Пішко	338	7
27. Е. Макар	340	7
28. Осипа Михайленко	377	7
29. Катерина Гарбест	382	7
30. Ю. Будерацький	422	7
31. М. Перейма	448	7
32. Р. Лапичак	27	6
33. Ольга Осередчук	37	6
34. Ф. Коземчак	113	6
35. С. Шилькевич	116	6
36. І. Бабин	168	6
37. С. Матляґа	209	6
38. Анна Ремік	238	6
39. П. Аркотин	261	6
40. А. Скібіцький	285	6
41. Я. Мартинюк	330	6
42. Р. Припхан	399	6
43. Я. Бурій	402	6
44. М. Мартинюк	406	6
45. Н. Олесницький	27	5
46. П. Лещишин	66	5
47. І. Петрунцьо	78	5
48. В. Матковський	104	5
49. Ольга Бережан	114	5
50. М. Ґлова	128	5
51. І. Сенич	140	5
52. В. Осадчук	172	5
53. Ґеновефа Жеребняк	180	5
54. Я. Кришталович	222	5
55. М. Бобер	235	5
56. М. Скерпон	236	5
57. П. Гаврильців	253	5
58. С. Островський	270	5
59. М. Сірий	281	5
60. Віра Напора	291	5
61. Д. Ґалонжка	307	5
62. Д. Цюк	321	5
63. М. Захарко	349	5
64. Й. Хома	383	5
65. М. Нич	397	5
66. Стефанія Кочій	472	5
67. А. Ліневич	488	5
68. М. Шпитко	489	5

ТАБЛИЦЯ Ч. 6

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1984 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відділу	Місцевість	Здобуто членів
1.	231	Кемден, Н.Дж.	106
2.	26	Томс Рівер, Н.Дж.	40
3.	42	Пассейк, Н.Дж.	40
4.	269	Екстон, Па.	39
5.	316	Рочестер, Н.Й.	36
6.	434	Монтреаль, Квібек	36
7.	25	Джерзі Ситі, Н.Дж.	35
8.	407	Торонто, Онт.	35
9.	88	Кергонксон, Н.Й.	29
10.	473	Монтреаль, Квібек	29
11.	83	Філядельфія, Па.	27
12.	379	Чікаґо, Ілл.	27
13.	94	Гамтрамк, Міч.	26
14.	183	Дітройт, Міч.	26
15.	242	Фраквілл, Па.	26
16.	164	Бервик, Па.	25
17.	206	Вунсакет, Р. Ай.	25
18.	292	Дітройт, Міч.	25
19.	305	Магони Ситі, Па.	25
20.	360	Баффало, Н.Й.	24
21.	147	Дітройт, Міч.	21
22.	375	Філядельфія, Па.	21
23.	161	Ембридж, Па.	19
24.	22	Чікаґо, Ілл.	18
25.	217	Рочестер, Н.Й.	18
26.	200	Озон Парк, Н.Й.	17
27.	320	Балтимор, Мд.	17
28.	458	Гамільтон, Онт.	17
29.	70	Джерзі Ситі, Н.Дж.	16
30.	221	Чікаґо, Ілл.	16
31.	283	Обирн, Н.Й.	16
32.	13	Вотервліт, Н.Й.	15
33.	59	Бріджпорт, Конн.	15
34.	171	Джерзі Ситі, Н.Дж.	15
35.	216	Філядельфія, Па.	15
36.	259	Чікаґо, Ілл.	15
37.	352	Честер, Па.	15
38.	32	Філядельфія, Па.	14
39.	34	Річмонд, Вірджінія	14
40.	47	Бетлегем, Па.	14
41.	169	Едвардсвілл, Па.	14
42.	173	Вілмінґтон, Дел.	14
43.	368	Маямі, Фльорида	14
44.	427	Ст. Кетринс, Онт.	14
45.	451	Ґрінсби, Онт.	14
46.	465	Ляшин, Квібек	14
47.	8	Йонкерс, Н.Й.	13
48.	271	Елмайра, Н.Й.	13
49.	276	Ембридж, Па.	13
50.	293	Бруклин, Н.Й.	12
51.	27	Нюарк, Н.Дж.	11
52.	121	Ром, Н.Й.	11
53.	125	Чікаґо, Ілл.	11
54.	170	Джерзі Ситі, Н.Дж.	11
55.	327	Гемпстед, Н.Й.	11
56.	348	Янґставн, Огайо	11
57.	441	Форд Вілльям, Онт.	11
58.	452	Іст Чікаґо, Інд.	11
59.	1	Шамокін, Па.	10
60.	55	Куртіс Бей, Мд.	10
61.	57	Коговз, Н.Й.	10
62.	96	Піттсбурґ, Па.	10
63.	133	Нюарк, Н.Дж.	10
64.	144	Дойлеставн, Па.	10
65.	153	Філядельфія, Па.	10
66.	163	Філядельфія, Па.	10
67.	317	Сиракюзи, Н.Й.	10
68.	346	Клівленд, Огайо	10
69.	372	Плейнфілд, Н.Дж.	10
70.	385	Міннеаполіс, Мінн.	10
71.	409	Дунмар, Па.	10
72.	432	Торонто, Онт.	10
73.	445	Вінніпеґ, Ман.	10
74.	450	Ню Йорк, Н.Й.	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 7

ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ГОЛОВИ, ЩО ЇХ ОЧОЛЮЮТЬ — 1984

1. Аллентавн, Па. .... Анна Гарас
2. Балтимор, Мд. .... мґр Богдан Ясінський
3. Бостон, Масс. .... Володимир Гетьманський
4. Баффало, Н.Й. .... Роман Конотопський
5. Чикаґо, Ілл. .... Михайло Ольшанський
6. Клівленд, Огайо .... мґр Василь Ліщинецький
7. Дітройт, Міч. .... Роман Татарський
8. Джерзі Ситі, Н.Дж. .... Володимир Білик
9. Монтреаль, Квібек. .... Текля Мороз
10. Нюарк, Н.Дж. .... Юліян Баранюк
11. Ню Гейвен, Конн. .... д-р Михайло Снігурович
12. Ню Йорк, Н.Й. .... Микола Хоманчук
13. Ніяґара, Онт. .... адв. Богдан Долішний
14. Пассейк, Н.Дж. .... Іван Хомко
15. Перт Амбой, Н.Дж. .... Михайло Захарко
16. Філядельфія, Па. .... Петро Тарнавський
17. Піттсбурґ, Па. .... Андрій Джула
18. Рочестер, Н.Й. .... Володимир Гавриляк
19. Скрентон, Па. .... проф. Микола Мартинюк
20. Шамокін, Па. .... Тимко Бутрей
21. Сиракюзи-Ютика .... Іван Чопко
22. Торонто, Онт. .... Василь Шаран
23 Трой, Н.Й. .... Павло Шевчук
24. Вілкс Бери, Па. .... Василь Стефурин
25. Вінніпеґ, Манітоба .... мґр Іван Геврик
26. Вунсакет, Р.Ай. .... Александер Худолій
27. Янґставн, Огайо .... Естеля Волошин

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У 1984 РОЦІ

П.Ч.	Округа (осідок)	Число Відділу	Квота членів	Прид.чл. у грудні	Разом у 1984 р.: членів	на суму	АДД
	Округи Пенсильванії						
1.	Філядельфія	40	370	65	390	$1,289.500	102
2.	Піттсбург	18	120	12	76	176.000	11
3.	Шомокин	18	100	23	110	461.000	36
4.	Алентавн	14	70	—	52	396.000	26
5.	Скрентон	6	20	—	24	65.000	6
6.	Вілкс Бери	8	20	4	27	83.000	14
Разом		**104**	**700**	**104**	**679**	**$2,443.500**	**195**
	Округа Мериленду						
1.	Балтімор	8	50	5	51	$544.000	15
	Округи Ню Йорку						
1.	Ню Йорк	32	280	20	124	$389.000	31
2.	Сиракюзи-Ютика	14	100	11	77	222.000	17
3.	Рочестер	10	90	7	73	171.500	7
4.	Трой	8	90	9	65	168.500	20
5.	Боффало	8	60	3	35	153.000	13
Разом		**72**	**620**	**50**	**374**	**$1,104.500**	**88**
	Округи Ню Джерзі						
1.	Нюарк	19	150	11	78	$496.500	24
2.	Джерзі Ситі	10	115	17	102	420.000	27
3.	Перт Амбой	12	100	6	80	848.500	18
4.	Пассейк	5	40	6	52	220.000	19
Разом		**46**	**405**	**40**	**312**	**$1,985.000**	**88**
	Округи Іллиной, Мишиґен і Огайо						
1.	Чікаґо, Ілл.	32	310	21	167	$646.500	40
2.	Детройт, Миш.	20	170	10	115	499,000	38
3.	Клівленд, Огайо	21	180	2	44	128.000	8
4.	Янґставн, Огайо	9	40	1	29	162.000	7
Разом		**82**	**700**	**34**	**355**	**$1.436.000**	**93**
	Округи Нової Англії						
1.	Ню Гейвен, Конн.	16	100	6	43	$116.500	4
2.	Бостон, Масс.	6	35	6	22	47.000	4
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	25	1	31	211.000	8
Разом		**28**	**160**	**13**	**96**	**$374.500**	**16**
	Округи Західних Стейтів Америки						
1.	Центральна	6	30	—	2	$ 2.000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	50	—	16	107.000	—
3.	Ст. Луіз, Мо.	4	20	—	—	—	—
Разом		**16**	**100**	**—**	**18**	**$109.000**	**—**
	Необ'єднанні Відділи в Америці	21	80	10	41	$234.000	1
	Округи Канади						
1.	Торонто, Онт.	22	200	7	89	$525.000	18
2.	Монтреаль, Квеб.	7	60	10	92	337.500	24
3.	Ніяґара, Онт.	10	70	4	66	416.000	30
4.	Захід Канада	14	70	7	17	145.500	3
Разом		**53**	**500**	**28**	**264**	**$1.424.000**	**75**
ЗАГАЛЬНА СУМА		**430**	**3.215**	**284**	**2.190**	**$9,654.500**	**571**

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

ОГЛЯД ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ — ВІДСОТКОВЕ ВИКОНАННЯ КВОТИ ЧЛЕНІВ ТА ПРИБУТКИ АБО ВТРАТИ В ЧЛЕНАХ ЗА 1984 РІК

ОКРУГА	Квота членів 1984	Придбано членів 1984	Виконано квоту %	Прибуток членів у 1984 р.	Втрата членів у 1984 р.	ГОЛОВА ОКРУГИ
ЛІГАЙ ВЕЛЛІ	70	52	74		-35	Анна ГАРАС
БАЛТИМОР	50	51	100		-14	Б. ЯСІНСЬКИЙ
БОСТОН	35	22	62,8		-17	В. ГЕТМАНСЬКИЙ
БАФФАЛО	60	35	58,3		-35	Р. КОНОТОПСЬКИЙ
ЧІКАҐО	310	167	53,8		-331	О. ОЛЬШАНСЬКИЙ
КЛІВЛЕНД	180	44	24,4		-247	В. ЛІЩИНЕЦЬКИЙ
ДІТРОЙТ	170	115	67,6		-111	Р. ТАТАРСЬКИЙ
ДЖЕРЗІ СИТІ	115	102	88		-23	В. БІЛИК
МІННЕАПОЛІС	50	16	32		-22	немає голови
МОНТРЕАЛЬ	60	92	153	+2		Текля МОРОЗ
НЮ ГЕЙВЕН	100	43	43		-82	М. СНІГУРОВИЧ
НЮАРК	150	78	52		-74	Ю. БАРАНЮК
НЮ ЙОРК	280	124	44,2		-199	М. ХОМАНЧУК
НІЯҐАРА	70	66	94		-10	Б. ДОЛІШНИЙ
ПАССЕЙК	40	52	130		-15	І. ХОМКО
ПЕРТ АМБОЙ	100	80	80		-69	М. ЗАХАРКО
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ	370	390	105,4		-168	П. ТАРНАВСЬКИЙ
ПІТТСБУРҐ	120	76	63,3		-92	А. ДЖУЛА
РОЧЕСТЕР	90	73	81		-38	В. ГАВРИЛЯК
СКРЕНТОН	20	24	102	+2		М. МАРТИНЮК
ШАМОКІН	100	110	110	+2		Т. БУТРЕЙ
СИРАКЮЗИ-ЮТИКА	100	77	77		-65	І. ЧОПКО
ТОРОНТО	200	89	44		-102	В. ШАРАН
ТРОЙ	90	65	72,2		-7	П. ШЕВЧУК
ВІЛКС БЕРИ	20	27	130	+11		В. СТЕФУРИН
ВІННІПЕҐ	70	17	24		-20	І. ГЕВРИК
ВУНСОКЕТ	25	31	124	+3		А. ХУДОЛІЙ
ЯНҐСТАВН	40	29	72,5		-40	Естела ВОЛОШИН

НЕАКТИВНІ ОКРУГИ

ЦЕНТРАЛЬНА	30	2	-25
Ст. ЛУЇЗ	20	—	-18
НЕОБЄДНАНІ ВІДДІЛИ	—	—	-25

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

ВІДЗНАЧЕНІ ОКРУГИ ЗА ПРАЦЮ ВСІХ ВІДДІЛІВ

МОНТРЕАЛЬ, Канада.
ПАССЕЙК, Н. Дж.

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

ВІДЗНАЧЕНІ ОКРУГИ УНС — 1984 Р.

1. МОНТРЕАЛЬ, Квібек — **перше місце**, за найкраще виконання квоти членів
2. ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — **перше місце**, за приєднання найбільшого числа членів
3. ПАССЕЙК, Н.Дж. — **друге місце**, за найкраще виконання квоти членів
4. ВІЛКС БЕРРИ, Па. — **друге місце**, за найкраще виконання квоти членів
5. ВУНСАКЕТ, Р.Ай. — **[illegible]тє місце**, за найкраще виконання квоти членів

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

СПИСОК ОКРУГ

які у 1984 р. виконали квоту членів на **100% і більше** і їм належить **виплатити по $3.00 за кожного нового члена з життьовим забезпеченням.**

П.Ч. Округа	Життьове забезпечення	Відсоток	До виплати
1. Балтимор, Мд.	36	100%	$108.00
2. Монтреаль, Квібек	59	153	177.00
3. Пассейк, Н.Дж.	28	130	84.00
4. Філядельфія, Па. .	235	105	705.00
5. Скрентон, Па.	18	102	54.00
6. Шамокін, Па.	71	110	213.00
7. Вілкс Берри, Па. ..	11	130	33.00
8. Вунсакет, Р.Ай.	22	124	66.00
Разом			**$1,440.00**

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

ОКРУГИ

які у 1984 р. виконали квоти членів **на 75 до 99 %** і їм належить **виплатити по $2.00 за кожного нового члена з життьовим забезпеченням.**

П.Ч. Округа	Життьове забезпечення	Відсоток	До виплати
1. Джерзі Ситі, Н.Дж.	72	88%	$144.00
2. Ніяґара, Онт.	34	94	68.00
3. Перт Амбой, Н.Дж.	60	80	120.00
4. Рочестер, Н.Й.	66	81	132.00
5. Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	55	77	110.00
Разом			**$574.00**

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

ОКРУГИ

які у 1984 р., виконали квоту членів **на нище, як 75%** і їм належить **виплатити по $1.00 за кожного нового члена з життьовим забезпеченням.**

П.Ч. Округа	Життьове забезпечення	Відсоток	До виплати
1. Алентавн, Па.	24	74%	$ 24.00
2. Бостон, Масс.	16	62	16.00
3. Боффало, Н.Й.	22	58	22.00
4. Чікаґо, Ілл.	124	53	124.00
5. Клівленд, Огайо ...	31	24	31.00
6. Дітройт, Міч.	77	67	77.00
7. Міннеаполіс, Мінн.	16	32	16.00
8. Нюарк, Н.Дж.	51	52	51.00
9. Ню Гейвен, Конн. .	38	43	38.00
10. Ню Йорк, Н.Й.	81	44	81.00
11. Піттсбурґ, Па.	60	63	60.00
12. Торонто, Онт.	69	44	69.00
13. Трой, Н.Й.	45	72	45.00
14. Вінніпеґ, Ман.	14	24	14.00
15. Янґставн, Огайо ...	18	72	18.00
Разом			**$686.00**

ТАБЛИЦЯ Ч. 15

ВІДЗНАЧЕНІ ЖІНКИ — ТРИ НАЙКРАЩІ СЕКРЕТАРКИ ЗА 1984 РІК

1. ХРИСТИНА ФУҐА-ҐЕРБЕҐИ — Відділ — 25 — **перше місце** за придбання найбільшого числа нових членів
2. КВІТКА СТЕЦЮК — Відділ — 25 — **друге місце** за придбання набільшого числа нових членів та забезпечених на найвищу суму.
3. ОЛЕКСАНДРА ДОЛЬНИЦЬКА — Відділ — 434 — **третє місце** за приєднання найбільшого числа нових членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 16

ВІК СЕКРЕТАРІВ В 1984 РОЦІ

До 40 року життя	23
Від 41-го го 50-го	80
Від 51-го до 65-го	242
Вище 65-го року життя	85
Разом	**430**

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

УЧАСТЬ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В ОРГАНІЗУВАННІ НОВИХ ЧЛЕНІВ 1984 РОЦІ

Кількість нових членів придбали Відділи	Кількість Відділів
0	таких Відд. було 131
1 — 9	таких Відд. було 225
10 — 24	таких Відд. було 25
25 — 49	таких Відд. було 18
55 — 99	таких Відд. було 1
Разом Відділів	**430**

ТАБЛИЦЯ Ч. 18

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

1. **Основники і члени Клюбу впродовж усіх 24 роки:** Степан Гавриш (83)
2. **Члени Клюбу впродовж 23 років:** Квітка Стецюк (25)
3. **Члени Клюбу впродовж 17 років:** Володимир Гавриляк (316)
4. **Члени Клюбу впродовж 16 років:** Андрій Джула (161); д-р Василь Палідвор (204)
5. **Члени Клюбу впродовж 15 років:** Петро Головачук (42); Іван Патрунцьо (78)
6. **Члени Клюбу впродовж 14 років:** Олена Олек (22)
7. **Члени Клюбу впродовж 13 років:** Анна Гарас (47); д-р Атанас Слюсарчук (174); Роман Чучкевич (346)
8. **Члени Клюбу впродовж 12 років:** Микола Хоманчук (5); мґр Іван Гаврик (445)
9. **Члени Клюбу впродовж 11 років:** Роман Татарський (94); ред. Василь Дідюк (407)
10. **Члени Клюбу впродовж 10 років:** Михайло Турко (63); Михайло Кігічак (204); Василь Оріховський (353) Василь Попочич (367); Володимир Запаранюк (484).

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

ЗДОБУТКИ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів Клюбу	Число ними здобутих членів	Загальне число членів	Відсоток
1980	13	546	2,239	23
1981	18	754	2,368	31
1982	18	618	2,483	24
1983	13	547	2,145	25
1984	13	510	2,190	23

ТАБЛИЦЯ Ч. 20

ЗДОБУТКИ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ УНС ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1984 РОКУ.

П.Ч.	Головний урядовець	Число Відділу	Здобув членів
1.	В. Пастушок	231	112
2.	С. Гавриш	83	74
3.	В. Гавриляк	316	36
4.	Р. Татарський	94	23
5.	А. Джула	161	19
6.	Олена Олек-Скатт	22	18
7.	В. Квас	88	18
8.	Анна Гарас	47	14
9.	Текля Мороз	465	14
10.	Ґльорія Пашен	125	11
11.	І. Гаврик	445	10
12.	пок. І. Одежинський	216	9
13.	Н. Олесницький	27	5
14.	А. Кейбіда	322	3
15.	В. Дідюк	416	3
16.	А. Дорошенко	103	2
17.	Уляна Дячук	134	2
18.	І. О. Флис	267	1
19.	Е. Іванців	15	1
Разом			**375**

ТАБЛИЦЯ Ч. 21

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ, ПРИДБАНІ КАНАДСЬКИМИ ВІДДІЛАМИ У 1984 Р.

Місяць	Число членів	Сума забез.	В тому АДД
СІЧЕНЬ	44	$ 307,000	20
ЛЮТИЙ	30	111,000	7
БЕРЕЗЕНЬ	26	189,000	6
КВІТЕНЬ	10	77,000	3
ТРАВЕНЬ	14	46,000	6
ЧЕРВЕНЬ	29	149,000	7
ЛИПЕНЬ	16	98,000	2
СЕРПЕНЬ	3	3,000	—
ВЕРЕСЕНЬ	38	195,000	9
ЖОВТЕНЬ	12	64,000	3
ЛИСТОПАД	15	100,000	3
ГРУДЕНЬ	28	88,000	9
Разом	**265**	**$1,426,000**	**75**

ТАБЛИЦЯ Ч. 22

ОКРУГИ КАНАДИ І ЇХНІ ЗДОБУТКИ У 1984 РОЦІ

П.Ч. Округа	Кількість Відділів	Квота членів	Придбано членів	на суму	АДД
1. Торонто, Онт.	22	200	89	$525.000	18
2. Монтреаль, Квібек	7	60	92	337,500	24
3. Ніяґара Онт.	10	70	66	416,000	30
4. Захід Канади	14	70	17	145,000	3
5. Канадські Відділи Округи Детройт	4	30	1	2,000	—
Разом	**57**	**430**	**265**	**$1,426,000**	**75**

ТАБЛИЦЯ Ч. 23

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ ТА СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Сума забезпечення	В тому АДД
1980	305	968.000	61
1981	343	919.500	26
1982	228	631.500	26
1983	201	713.500	39
1984	265	$1,426.000	75

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН
Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за виїмком законник у деяких стейтах.

LIMITATIONS OF AGES AND AMOUNTS FOR NON-MEDICAL INSURANCE
Effective January 1, 1983

New limitations will be in effect from January 1, 1983, for maximum amounts of non-medical insurance at various ages. With these changes, approved by the Supreme Executive Committee, persons in good health may submit non-medical applications for the following maximum amounts of insurance:

$50,000 to age 40
25,000 to age 45
10,000 to age 50
5,000 to age 55
3,000 to age 60
1,000 to age 65

There is no limit to the amount of insurance with a medical examination except where limited by some state laws.

Звіт головної радної Гелен Олек Скатт

The 18th National Bowling Tournament held in Chicago on May 26 and 27, 1984 was a very successful event. The 19th Tournament has been cancelled. However, I would encourage all our Ukrainian communities with UNA's help to promote bowling and other sports in their areas by sponsoring local tournaments in all sports.

During the summer months in Chicago I attended all the District Committee meetings, and occasionally acted as Secretary, and helped in the 90th celebration of the Ukrainian National Association held on September 30, 1984. I attended St. Andrews Ukrainian Orthodox Parish Festival in Addison, Ill. — the UNA Golf Tournament — Branch 220 picnic held on the south side of Chicago — and participated in my home parish, St. Joseph's Acres of Fund Festival.

Attended the special meeting of the Supreme Assembly in Jersey City on January 26 and 27, 1985.

Traveled to Tallahassee, Fl., on January 22, 1985 with our Florida group to post the Ukrainian Flag in the Rotunda of the State Capitol.

On March 10, 1985, as Supreme Advisor of UNA I extended a welcome to Bishop Moskal on his Canonical Visitation to our Parish in St. Petersburg and wished him God's Blessings in all his future endeavors.

My report is short but let me assure you that my life has been a very busy one as I seem to be attending events held in St. Petersburg, North Port, and Chicago, representing UNA. I might mention I was in California, too, and visited the Ukrainian community in Los Angeles only to learn that I missed Mr. Kuropas' visit by a few days.

Now I must find time to celebrate the 50th anniversary of our Branch 22, and the 25th anniversary of my secretaryship in this branch. I did end 1984 with 18 new members.

Звіт головного радного проф. Тараса Шмаґали

This is my 19th report as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association. It reflects my activities during the third year of my fifth term and, as in the past, also contains views and opinions for the good of our Association.

The following outline, which I established 19 years ago, will once again be divided into three categories:

A. Activity for the Ukrainian National Association
B. Civic Activities
C. Comments and Suggestions

A. Activity for the Ukrainian National Association

1. President, Ohio Fraternal Congress — Completed term as President in October 1984 and now serve as Immediate Past President.

2. Board of Directors, Ukrainian National Association Urban Renewal Corporation — Continue to serve as an original Board member of Corporation, which oversees the operations of our headquarters building.

3. Activities in the Cleveland District included annual and organizational meetings in both Cleveland and Youngstown; and 90th Anniversary celebration in both Cleveland and Younstown.

4. Participation in meetings of Supreme Assembly, which included Annual Meeting at Soyuzivka and special Supreme Annual Assembly Meeting, concerning senior citizen projects.

5. Participation in initiation and planning of forthcoming Capitol Hill Reception honoring "100th Anniversary of Ukrainian Immigration to the United States".

B. Civic Activities

1. President, Ohio Public Transit Association — Organization represents interest of all public transit in the State of Ohio.

2. Honorary Member, Cuyahoga County Republic Executive Committee.

3. Board of Directors, WCPN, Cleveland Public Radio Station.

4. Visiting Committee, School of Urban Studies, Cleveland State University.

C. Comments and Suggestions

I appreciate the annual opportunity to comment on our Association's progress. I am particularly pleased that so many of our members take the time to read the reports and react to them. This year my comments will fall into three categories: (1) Managing and building our human resources; (2) Managing and building our material resources; and (3) The Association's role in the Ukrainian and American communities.

(1) Managing and Building Our Human Resources

At our most recent Special Supreme Assembly Meeting, and in several District Organizational meetings since, I have suggested that joining our Association today, is like buying a lottery ticket. We have so much money and are losing membership so fast that in 30-40 or 50 years hence, those members that are left will have a lot of money to divide up. Its like the last guy left wins it all.

Seriously, such a thing could happen to our Association. Unfortunately, we still have not made any major moves to reverse this trend. We have reports from several consultants, and we have examples of what other fraternal organizations have done, yet we have not moved positively to try any of the potential solutions to our problem. I know this will sound like a broken record to those of you who read my reports every year, but I have to keep saying it, "We must professionalize our organizational efforts." There is absolutely no excuse not to. We have the material resources (the cash) to hire the professionals necessary to develop and manage the products and the sales approach. Until we do that, the Lotto continues and every day the chances of our children and grandchildren

hitting the big jackpot increases. More assets, less members. The only thing that may foul up that scenario is that government both federal and state, in their desire to find new revenue sources, will decide to start taxing fraternal organizations, especially the ones with reserves like ours. In spite of this, the baby that was just enrolled in our Association could hit the jackpot!

(2) Managing And Building Our Material Resources

Our assets continue to grow. As we rid ourselves of many of our long-term low interest bonds, the rate on our investments has increased appreciably. We have generally invested wisely. Even our building could be a good investment. Its filled to capacity and as old leases expire, we are able to negotiate new leases at much higher rental rates. We are finally making good money from the building. However, as I have said again and again and again, we have not maximized our potential return for two reasons: (1) we still have not acquired permanent financing, and (2) we have not taken advantage of the existing tax shelter, which is basically worthless to us. With interest rates dropping and tax laws in a state of flux, it appears to me that 1985 would be an excellent year to rectify both of these problems.

We should immediately hire an expert in this area to put together a package, which could get us both permanent financing and the benefits of selling the tax shelter to private investors. Our reluctance to move on this matter is costing the Association money every year. Perhaps the real reason that those of us, who are presently making these decisions, are not doing anything is because they know they will not be around when the Lotto winner is announced, so the size of the check really doesn't matter.

On a more positive note, the action taken in regards to the construction of senior citizen facilities in Soyuzivka is one of the most positive moves that the Association has made within the last ten years. Although long overdue, it boasts the organization and our image in the community.

Possibly, the most important decision that the Supreme Assembly will make at our meeting this year, will be the legal form of the condo project. It is my strong feeling that we should make every effort to minimize real estate speculations and maximize benefits to our senior citizens. The project must be structured in such a way to enhance the quality of life for our senior citizens. We should make it attractive for our elderly to come and live in the area around Soyuzivka, and the units should be sold on that basis and not as real estate speculations.

(3) The Association's Role In The Ukrainian And American Communities

For years I have maintained that because of the presently turbulent atmosphere in the Ukrainian community, the Ukrainian National Association must take more of a leadership role in American life. Still unable to resolve our differences with the U.C.C.A., our Association must fill the void that this split has created. We are doing exactly that in the forthcoming Congressional Reception, which takes place in Washington, D.C. on May 22, 1985.

Congratulations must go to our President John Flis for his initiation and support in this event. Similar events in the past have given the Association a very positive image in Washington, D.C. and I trust that this one will do the same. This type of thing can only do good for both the Association and the Ukrainian community in general. We must continue to go "out front" on these matters. Always willing to support such efforts materially and cooperate with those groups in our community who support us. Such is the case this May with our partner in this project, The Ukrainian American Caucus. Of note are: The Washington Group, The Ukrainian Association of the Washington Metropolitan Area, and The Ukrainian National Women's League of America, who are also working with us. Another move in the right direction.

In closing, I hope that all who take the time to read this report will accept the fact that the sarcasm was used for effect and as an honest attempt to start moving the Organization in the right direction. The tongue-n-cheek comments also allowed me to write this report without aggravating my potential ulcers more than it usually does.

Звіт головного радного Андрія Джули

Despite the low unemployment figures, released from Washington, this figure is more than double in my area, Pittsburgh and Western Pennsylvania. This was proven, when only 62% of the quota for organizing new members in my area was accomplished. For my branch 161, I was fortunate to organize 19 new members.

The first two months in 1985 were very bad. January had 9 and only one in February.

St. Basil, branch 161 celebrated its 65th anniversary and the 90th of our organization with a banquet and dance at the lodge and home of branch 120 in Aliquippa, Penna. Our President, John O. Flis presented plaques to deserving members. On Sunday, May 5, 1984 President Flis and I drove to Youngstown, Ohio, for the regional U.N.A. branches seminar. At this session, they made plans to celebrate the 90th anniversary of our organization with a banquet and dance to be held in September 1984. My wife and I were happy to come to their anniversary.

In December 1984, I was contacted from our home office, about holding the 1986 convention in Pittsburgh. Due to the hotel commitments, no date was available for 1986 and you all are aware, it will be held in Detroit, Michigan.

Again, I thank all the delegates who put me in office of the Supreme Assembly and pray and wish that all of 1985 and the first five months of 1986 before our convention, will show a big plus and make all of us happy.

Звіт головного радного Євгена М. Іванціва

INTRODUCTION

I first wish to extend my congratulations to the Baltimore, Washington, Richmond UNA District for their hard work and success in achieving 100% of their 1984 quota for new members. I also congratulate the Supreme Executive for their accomplishment over the past year, particularly in taking action on the senior citizens' project which has been postponed for far too long. Lastly, I thank the Supreme Executive for their co-operation over the course of the last year.

As in the past, I have divided my report into a number of sections. The first details my activities for the UNA and the Ukrainian-American community during the past year; the second notes my observations; and, the third includes my recommendations to the Supreme Assembly.

REPORT OF ACTIVITIES

During the past year I have attempted to fulfill all the requests which the Supreme Executive has assigned to me. Many of these requests were informal and involved a working relationship with members of the Supreme Executive.

Since the last Supreme Assembly meeting, I have been involved in a variety of activities within the UNA and the general Ukrainian-American community which benefited the UNA and was often at the request of the Supreme Executive.

Last year I helped form and served on an ad-hoc committee which organized a Ukrainian-American professionals vacation at Soyuzivka. The week-long vacation, called "Club Suzy-Q", took place August 11-18 and attracted about 40 people for the full week, 30 additional people for a part of the week, and an additional 40 people for the weekend. It offered young professionals an opportunity to meet each other, familiarize themselves with UNA and Soyuzivka, and begin a tradition of spending their vacations at the UNA Resort. The participants came from California, Texas, Georgia, Michigan, Illinois, as well as closer states. UNA Supreme Advisor Taras Szmagala and his family participated in the program.

On September 17, 1984, President Ronald Reagan met with 13 representatives of the Ukrainian community representing national organizations. At the request of John Flis, I attended that meeting representing UNA. I was also involved in the planning of the meeting and represented the Supreme President in the negotiations that were prompted due to the unsuccessful efforts of the Ukrainian Congress Committee of America to deny the Ukrainian American Coordinating Council and its member organizations its rightful representation. For that effort, I have been heavily criticized by the UCCA both verbally and in print. I stand by the sequence of events as outlined in The Ukrainian Weekly report on the meeting.

Working through the Ukrainian American Caucus and representing the UNA, we were successful in passing a Congressional resolution, H.Con.Res. 111, on the Ukrainian famine. Final passage of the resolution entailed resolving differences between the Senate passed S.Con.Res. 70, initiated by the Ukrainian American Caucus, and the House passed H.Con.Res. 111. As requested in the resolution, the President of the United States issued a proclamation declaring November 4, 1984 as a day to remember the victims of the famine in Ukraine.

In Washington, I was involved in the organizing committee which formed The Washington Group, Inc. (TWG), An Association of Ukrainian-American Professionals. I serve as the Public Relations Director. It is precisely this type of organization which the UNA should encourage and which offers access for the UNA to the type of members we must enlist if we are to be viable into the future.

On November 18, 1984, I attended the Baltimore District UNA Committee meeting and took active part in the proceedings. Mr. Flis attended the meeting representing the Supreme Executive. A report of the meeting was filed with the Supreme Executive.

On December 29, 1984, I with the other members of the Ukrainian American Caucus, met with John Flis, Taras Szmagala, and Myron Kuropas to discuss the role of the UNA in Washington. Various proposals were presented and John Flis decided that a Congressional reception would be an appropriate manner to initiate UNA activity and representation in Washington. It was agreed that UNA's interests as well as that of the entire Ukrainian-American community are affected by actions in Washington. For example, the current tax reform proposals by the Administration and by various Members of Congress could change the tax status of the UNA and severely impact on its financial position. Also, the elimination of charitable deductions could impact on the work of the UNA Foundation, created at last year's Supreme Assembly meeting. These types of issues are in addition to the other concerns of the Ukrainian-American community such as human rights.

On January 26, 1985, I attended the Special Supreme Assembly meeting called to initiate the senior citizens' project. I supported both projects wholeheartedly.

On behalf of The Washington Group, I helped organize a ski weekend at Soyuzivka during the February 15-18 holiday weekend. Once again, it gave young professionals the opportunity to experience the UNA through Soyuzivka. During the weekend, "Helm of Destiny" was shown to the skiers.

On March 7, 1985, I organized a viewing of "Helm of Destiny" in Washington. The showing was sponsored jointly by the UNA and The Washington Group. I provided an introduction to the film as well as a brief history of the UNA. My presentation included the role of UNA in the community, its importance, its insurance policies, and the benefits of membership. About 100 people attended the film and brochures about UNA policies were distributed. The film was preceeded and followed by a wine and cheese reception which I sponsored.

On March 10, 1985, I attended the Annual Meeting of the Baltimore UNA District. Mr. Hawrysz attended the meeting on behalf of the Supreme Executive. A report of the meeting was filed with the Supreme Executive.

As mentioned earlier, I am currently involved in organizing the UNA sponsored Congressional reception on May 22, 1985 which will involve the entire Supreme Assembly. That reception will offer UNA members an opportunity to meet with their elected representatives and for those representatives to learn a little more about UNA and the Ukrainian-American community.

OBSERVATIONS

For the past two years I have made numerous recommendations. In the past nothing was done on those recommendations. I am pleased to note that during the past year some of those recommendations have been acted upon.

During the year, the UNA did finally develop and print new brochures which appear far more professional than the brochures we were utilizing until recently. This is still just the first step in providing our secretaries and organizers better material, but, at least, it is a first step.

As pointed out earlier, the Supreme Executive has begun the senior citizens project and they are to be commended for that. I am hopeful that the project will be successful and, finally, fulfill a long-standing commitment to our pioneers.

While the UNA has not created a political action committee (PAC), it has embarked on a program to be better represented in Washington. The May Congressional Reception should be viewed as a first step in establishing good relations with government policymakers.

With respect to professionals' and businessmen's organization, the UNA has been supportive of the work of The Washington Group. That support has provided dividends to both organizations. What is key for UNA is access to young professionals so that they can become acquainted with UNA and its programs.

RECOMMENDATIONS

While the UNA has acted on some of the recommendations I have made in the past, others have not been focused on. Below, I am listing the three recommendations which have not received any attention, restating the one for the political action committee, and adding two additional issues which deserve our attention.

SCHOLARSHIPS — As a member of the scholarship committee, I again make the recommendation that the UNA offer at least one full four-year scholarship of up to $5,000 per year every year. This would not be a substitute for the current program but in addition to it. I feel very strongly about this recommendation and have received many supportive comments from our membership about it. It was considered and voted down by the Supreme Assembly two years ago. I feel it is appropriate to reconsider it.

When tuition is running up to $10,000 at many schools, a token $100 does little to help students. While there is support for continuing the present system, a separate program is also appropriate.

Good students who cannot afford to got to the better schools should be encouraged and assisted by the UNA. Those students will always remember that their education resulted from the support of the UNA. That type of relationship is what alumni organizations are based upon.

Again, I propose that the students be limited to those studying journalism or business administration and that they be required to work fo the UNA or the Ukrainian Weekly for pay for two years after finishing school. The benefits accrue to both the UNA, by providing young professional employees, and to the student, by providing an education and a job upon completion of studies.

The cost of the program would be $5,000 the first year and only $20,000 for the fourth and subsequent years. By the fourth year, UNA would be educating four students at a time and would have two graduates working at UNA or its publications.

With regard to the current scholarship program, I strongly recommend that very specific guidelines be established and enforced including the supporting materials to be provided and the deadlines to be met by the student. I also urge that the program be limited to undergraduate students and that a computer program be developed that would present a clear picture of the financial status of the families of applicants.

SOYUZIVKA — This is one of the most important assets of the UNA and one that must be utilized more effectively to attract new members. Soyuzivka and UNA should initiate more programs for young professionals, families, and senior citizens. Now that we have embarked on the senior citizens project, the next logical step is to begin planning for new, modern facilities at Soyuzivka. The season must be expanded from two to three months to an almost year-round resort.

Modern facilities are most important for that age group which UNA has already identified as the most important market for its policies. While 25 to 40 year olds do spend weekends at Soyuzivka or in the area, few of this age group vacation at our resort due to lack of modern facilities. Weekend visits are not sufficient enough to acquaint the guests with UNA. In addition, many of these individuals visit because their parents brought them there for vacations when they were children. If they are not bringing their children to Soyuzivka for vacations, the next generation will not visit our resort even on weekends. That prospect is dangerous to the future well-being of Soyuzivka.

What is needed is a modern hotel complex with a new dining room, a restaurant, an indoor pool, and other amenities such as room telephones, televisions, etc. While UNA may be unable to begin the project until the senior citizens project is completed, plans can begin to take shape. The senior citizens project is even greater justification for new facilities since, hopefully, more year-round residents will attract more guests for Soyuzivka.

BUILDING — Once again, the UNA should provide our membership with an opportunity to invest in our Home Office building and take advantage of the tax breaks that that program would provide. The UNA would free up some money for the type of programs such as the senior citizens project and new facilities at Soyuzivka. The Supreme Executive should act quickly before changes in the tax code eliminate such a possibility.

POLITICAL ACTION COMMITTEE — As I stated, UNA is moving in the direction of greater involvment in the political arena. I repeat this recommendation so that our members can better understand what a political action committee (PAC) is.

The UNA would set-up a committee and pay for the administrative costs. The function of the committee would be to monitor the votes of Members of Congress on issues of concern to UNA including human rights, tax changes, etc. The PAC would also raise money from UNA members that would be used as political contributions to Members of Congress who have supported issues of concern to UNA. The committee itself would be bi-partisan. The contributions, which many Ukrainian-Americans already make, would be co-ordinated and serve to buy access to Members of Congress when such access is needed.

Most interest groups, be they labor, businesses, or ethnic groups, have PAC's. It is a legal way of having some influence in the political system. Those groups, such as the UNA and the Ukrainian-American community, which do not have PAC's are at a distinct disadvantage when issues of concern come before the Congress, particularly controversial issues.

CONFERENCE ON UKRAINIAN-AMERICANS — To be successful the UNA must remain part of the Ukrainian-American community. It has done so throughout its history. There is no doubt, however, that the community as a whole as well as the UNA are facing major problems in recruiting new members. Our community is slowly declining. We can blame assimilation or the dispersal of Ukrainian-Americans to all parts of the United States. The fact is that we do not really know what the problems are nor how to deal with them.

An organized program to examine the problems including assimilation are in order. The conference should be preceeded by a study about Ukrainian-Americans, including their economic status, regional distribution, etc. That data is available from the 1980 U.S. census. The conference should focus on how to utilize assimilation to the benefit of the community, how to involve individuals living in isolated areas away from the Ukrainian community in the community, how retention of the Ukrainian language can be facilitated without alienating those who do not speak or understand Ukrainian, how to improve communications within the community, etc.

While all these issues are appropriate to all of our organizations, the UNA should take the lead in discussing and addressing them. It is vital for the future of the community and, therefore, the future of UNA. If we do not do this soon, we may find that it will be too late to turn-back the clock on the decay of our community.

RE-ORGANIZATION OF THE SUPREME ASSEMBLY — Every four years as we approach the convention, by-law changes are discussed. Last year I was named to the By-Law Committee but nothing has been done yet. The Supreme Assembly should consider changes to the by-laws to create more of a corporate structure within UNA. While UNA is a community organization, it is also a business organization. The organization established ninety-one years ago is not appropriate to the business setting of 1985.

Changes that should be considered are a smaller Board of Directors, elected by the convention, with appointed officers who report to the Board. Functions within UNA should be divided among officers depending on their purpose. For example, fraternal activities should be the responsibility of a fraternal vice-president; insurance should be the responsibility of an insurance vice-president; investments should be the responsibility of an investment vice-president. A Chairman of the Board, elected by the convention, would be the chief operating officer of the corporation.

These types of changes would streamline our operation, deliniate responsibility better, and solve developing problems more quickly. A re-organization and a modernization of the home office would bring us into, at least, the twentieth century as other businesses are moving into the twenty-first.

Only the convention can make these types of changes, but the Supreme Assembly should consider various options, draw on the expertise of business consultants, and present a proposal to the convention next year. I strongly urge the By-Laws Committee to act on this issue and present a program to the Supreme Assembly so that by the convention, delegates can decide what changes are appropriate.

CONCLUSION

Once again, I extend my appreciation to the Supreme Executive for their co-operation during the past year on a variety of activities in which I was involved. I especially congratulate Mr. Flis for taking the bold step of having UNA take a greater role in the American political process. Lastly, I congratulate and thank the staff of the *Ukrainian Weekly* for their co-operation and fine work. The newspaper seems to improve with each passing week.

Звіт головного радного Володимира Гавриляка

Обов'язки головного радного УНСоюзу сповняв я у звіточному році щиро і з почуттям відповідальності, як і в попередніх роках. Репрезентував УНСоюз в Рочестерській Окрузі, держав постійний і тісний контакт з головними урядниками УНС і з представниками відділів УНС в Рочестерській Окрузі та працював словом і ділом для росту і розвитку УНСоюзу.

Репрезентував УНСоюз в окрузі не лише як головний радний але також як голова Окружного Комітету. Скликав засідання Окружного Комітету, як також організаційні та загальні збори членів УНСоюзу в нашій окрузі. Таких засідань і зборів відбуто 9. Округа відбула не лише свої організаційні і загальні збори, але також відсвяткувала 90-річчя УНСоюзу імпрезою сполученою з концертом і бенкетом. На святі виголосив я вступне слово, в якім зказував, яку важливу і рішаючу ролю відіграв УНС в житті української спільноти в Америці, а головну промову дав голова УНСоюзу д-р Іван Флис.

Докладав я всіх своїх зусиль, щоб союзова громада в окрузі співпрацювала, і не сперечалась безпотрібно. Для того сам відповідно поводився, щоб бути приміром і дружньо співпрацював з представниками відділів і якщо була нагода, потреба і змога давав їм дружні поради і інформації.

Рочестерська Округа працює гармонійно, збори проходять спокійно без сварки або гнівів і відділи себе взаємно доповнюють. Вимки були невеличкі без впливу на цілу союзову громаду. Як завсіди покладав я головну увагу на організування нових членів. Сам організував і других завзивав робити це саме. В 1984 році зорганізував я 36 нових членів, а в біжучім році вже 18. Округа здобула в 1984 році 81 відсоток своєї квоти. Зі секретарів вибився на передове місце секретар 217 відділу УНС Степан Приймак, який в 1984 році зорганізував 18 членів, а в цім році вже 5. Всі поручення Екзекутиви УНС виконував я без вагання і по можності на час. Ними бували не лише союзові справи, але також загально-громадські.

На жаль, через родинні перешкоди не міг бути присутнім на надзвичайнім засіданні Головного Уряду, за що вибачаюсь. Як багато з вас, був я також активним в Рочестерській громаді на інших громадських ділянках, але це не належить до теми звітування за союзову працю і тому не вичислюватиму цього. В союзову працю вложив стільки старань і трудів, на скільки мої здібності і час позволяли мені.

Звіт головного радного Володимира Кваса

Шановний Уряде!

Мій звіт буде складатися з трьох части, а то:
1. Короткий звіт про Союзівку.
2. Моя діяльність.
3. Деякі проєкти на другий рік на конвенцію Українського Народного Союзу.

Минулого року я ще частинно працював на Союзівці і впроваджував до праці нового її управителя п. Івана Рабкевича.

Той рік загально був добрий. Можливо, що фінансово він себе не виправдав, але про це будете мати точніший звіт нового управителя, а також нашого касира.

Я перобив за моїм проєктом „Веселку" і газібо в гуцульскім стилю, виконував усе інше, де зайшла потреба, зв'язана з роботою на Союзвіці.

Минулого року Екзекутива доручила мені репрезентувати Український Народний Союз на здвизі СУМА в Елленвіл, а також на зборах і нарадах Округи Олбані-Трой Ці доручення я вповні виконав.

По відході на вічний відпочинок довголітнього секретаря нашого Відділу, бл.п. професора Васькова, я доложив усіх старань, щоби продовжувати справно працю Відділу Союзівки. Я заздалегідь піднайшов молоду людину, п. Стефу Гаврилюк, на секретаря Відділу, яка дуже добре виконує свою працю. Минулого року вона зорганізувала 11 членів і закінчує програму нашого Відділу на компютор. Я думаю, що це буде перший відділ Українського Народного Союзу з програмою компютора.

Я сам зорганізував 18 членів і мушу підчеркнути, що наш Відділ Союзівка, який я оснував, росте постійно кількістю членів і доходить уже до 500 членів. На Конвенцію УНС цей Відділ матиме три делеґати.

Крім того, я допомагав гол. предсідникові д-рові І. Флисові в усьому, що було потрібно у зв'язку із закупом землі для побудови кондомініюмів для наших емеритів. Я хотів би зазначити, що я плачу за побут на Союзівці, як усі інші емерити. Я це зазначую, бо деякі люди говорять, що я користаю з приміщень союзівки безплатно.

Тому, що на другий рік ми маємо конвенцію УНС, нам треба дещо змінити наш статут, який є перестарілий, бо часи змінилися і зміняються люди.

Конкретно, ми повинні поділити наші відділи на округи, яких п'ятнадцять; з кожної округи ми вибирали би одного радного, який мав би свободу організувати свій терен і відділи УНС і допомагати нашій Екзекутиві; одним словом - був би амбасадором Українського Народного Созюзу на своїм терені.

До Конрольної Комісії додати ще двох членів бо ми тепер маємо додатково перевіряти хмародер і Союзівку.

Поліквідувати малі Відділи, які є в тій самій місцевості і не зорганізували протягом п'яти років ні одного члена; з них зробити один Відділ, перенести до сусідніх Відділів, або хай платили би вкладки до канцелярії УНС.

Я продовжую бути активним в нашій та американській громаді.

Я дальше є повітовим леґіслятором і членом п'ятьох комітетів в леґіслятурі та комісії для охорони емеритів в нашім повіті.

На кінці я хотів би подякувати всім Вам за увагу до мойого звіту і подякувати Богові, що дозволив мені служити дальше для нашої і американської громад.

Звіт головної радної Теклі Мороз

Моя союзова діяльність у ювілейному 1984-му році була така: Я брала участь у засіданні Головного Уряду УНСоюзу, що відбулось в червні на Союзівці. Три рази брала участь у нарадах членів Канадського Представництва УНС, яке скликав директор К.П. — сенатор Павло Юзик, і протоколувала наради. Головною темою нарад були справи організаційні в Канаді та підготовка до центрального відмічення 90-річчя УНСоюзу в Канаді. 28-го листопада 1984 р. брала участь у ювілейному концерті, що відбувся в Торонті.

У Монтреальській союзовій окрузі п'ять разів репрезентувала УНС на різних громадських імпрезах. Під час організаційних осінніх нарад у Монтреалі відмічено 90-річчя УНС та з цієї нагоди висвітлено фільм „За стерном долі". Опісля згаданий фільм був висвітлений ще три рази: в церковній залі св. Софії й в залі Успіння Божої Матері в Монтреалі та один раз у Ляшіні. Вартість фільму присутні глядачі оцінили дуже позитивно. Напередодні нарад членів Головного Уряду УНС я брала участь у з'їзді голів Окружних Комітетів Відділів УНС.

Найбільшим успіхом у Монтреальській Союзовій Окрузі були справи організації нових членів і до цієї акції включились усі Відділи, а найбільш успішними організаторками були дві секретарки: Олександра Дольницька і Віра Баніт; завдяки їм Монтреальська Союзова Округа зайняла відсотково перше місце з-поміж усіх округ Америки й Канади, виконуючи свою намічену квоту на 153 відсотки.

Слід згадати, що до наших організаційних успіхів причинились головно знижені членські вкладки термінового та акцидентового забезпечень, як рівнож приїзд до Монтреалю нових імігрантів — утікачів з Польщі.

На закінчення мого короткого звіту складаю щиру подяку всім відділовим секретарям і членам Окружного Комітету в Монтреалі за корисну і дружню співпрацю в ювілейному році, у 90-річчя Українського Народного Союзу.

Звіт головного радного Андрія Кейбіди

I am most grateful for the honor and privilege of serving the UNA as Supreme Advisor and present my activities during the past year:

Organized a successful bus trip to Soyuzivka on July 29 for UNA members of Newark, N.J. and vicinity, in celebration of UNA's 90th anniversary.

Appointed Chairman of the New Jersey State Liberty Park Festival 1984 Committee by Governor Thomas H. Kean. The two day ethnic festival was held in Jersey City on September 8-9 and more than 45,000 people attended the many ethnic festivities. To celebrate its 90th anniversary, the UNA participated in the festival with a booth displaying all the English publications which have been published by the UNA and Miss Anya Dydyk and Mrs. Evelyn Keybida were placed in charge of the project dressed in Ukrainian attire.

Was appointed co-ordinator of the Ukrainian communities of New Jersey for the re-election of President Ronald Reagan and Vice President George Bush.

Participated in the Washington D.C. manifestation against Russification in Ukraine and the 20th anniversary of the unveiling of the Shevchenko Monument September 15-16.

Coordinated New Jersey's Ukrainian Independence Day Proclamation ceremonies in Trenton and Maplewood. Governor Tom Kean signed the proclamation commemorating the 67th anniversary of Ukrainian Independence Day on January 2. Mayor Robert Grasmere signed the proclamation at the regular meeting of the Maplewood Township Committee at Town Hall on January 15 and on January 22, after a brief ceremony at 9 a.m., the American and Ukrainian flags were hoisted outdoors after the singing of both national anthems.

Invited to speak at the annual UNA District Committee meeting in Newark on October 14. The main speaker was Supreme President John O. Flis.

As a member of the Executive Committee of the New Jersey Fraternal Congress, representing the Ukrainian National Association, I participated in the Fifty First Annual Convention in Atlantic City on October 4-5, 1984 and was re-elected.

Attended the Executive Board meeting of the New Jersey Fraternal Congress on March 27, 1985, in Bordentown, where discussions were held relative to fraternal affairs affecting the more than 40 organizations.

My wife, Evelyn, and I enjoyed the annual Christmas party sponsored by the UNA for its employees on December 20.

Was invited by the Supreme President John O. Flis to attend a Special Meeting of the Supreme Assembly on January 26, 1985, at the Holiday Inn in Jersey City for the sole purpose of determining and resolving matters pertaining to the establishment of a UNA Senior Citizen's Complex at Soyuzivka. An allocation of $1 million was voted for the construction of housing for UNA seniors within the next year.

Invited to speak at the annual UNA District Committee Organizational meeting in Newark on Sunday, March 3. Twenty branches were invited to partake in the various UNA discussions and to receive enlightened encouragement from Mr. Stefan Hawrysz, Supreme Organizer. Tentative plans were made to have a UNA picnic in the summer and organize a bus trip to Soyuzivka for local UNA members on June 16. Elections followed and I was re-elected to serve on the District Committee.

As a member of the National Committee to collect funds for the Harvard University Project for the commemoration of the Great Millennium of Christianization of Ukraine-Rus', I was honored and privileged to meet with The Most Rev. Stephen Sulyk, DD, Archbishop of Philadelphia on the morning of February 22 in Philadelphia for discussion of the subject matter. Prof. Omelan Pritzak outlined the entire project and Metropolitan Stephen Sulyk gave his blessings for the continuation of the issuance of 40 volumes relative to the beginnings and history of our church.

In the afternoon of February 22, the same National Committee for the Harvard University Project, met with the Executive Board of the UNA in Jersey City and discussions were held relative to the project. Among those present were Supreme President John O. Flis, Supreme Secretary Walter Sochan and Svoboda Editor, Zenon Snylyk. Dr. Flis stated that he was in favor of the project and would ask approval of funds from the members of the Executive Board and Supreme Assembly during their annual convention May 20-24 at Soyuzivka.

Invited by Supreme President John O. Flis to attend a ceremony in the law offices of Congressman Frank Guarini in Jersey City on February 25. Dr. Flis presented a $5,000 check to Congressman Guarini, honorary chairman of the Hudson County Ethiopian Relief Fund, as a donation from the Ukrainian National Association. President John Flis noted that Ukrainians "feel akin to the people of Ethiopia because the Ukrainian nation suffered through a similar tragedy during the deliberate famine created by the massconfiscation of grain and food stuffs from Ukrainian farmers by Soviet authorities in 1932-33, when 7 million Ukrainians were starved to death."

As a member of the New Jersey Ethnic Advisory Council, I was elected Chairman of the Education Committee whose sole purpose is to carry out a study of history courses, ethnicity in schools, newspapers and the media, to assure their veracity and accuracy. The Committee is to submit its report and recommendation to Governor Tom Kean by January 1, 1986.

Was selected by the New Jersey Ethnic Advisory Council to chair the New Jersey State Liberty Park Festival 1985 to be held in Jersey City on September 7-8.

Invited by Supreme President John O. Flis, in conjunction with the Cultural Committee of the UNA, to participate in the project to erect a monument on the grave of Rev. Nestor Dmytrow in Elizabeth, N.J. a pioneer and chronicler of Ukrainian America who died May 27, 1925.

As Secretary of UNA Branch 322, Maplewood, will continue to develop plans for organizing new members during my tenure for the future growth and prosperity of the UNA.

І знову, вже третій раз по 30-ій Конвенції приходиться мені звітувати перед Головним Урядом та перед членами Українського Народного Союзу. Рік 1984-ий рік був роком ювілейним і в цьому році ми відзначували 90-ту річницю заснування Українського Народного Союзу, коли то наші піонери скликали 22-го лютого 1894-го року Конвенцію і заложили тоді Руський Народний Союз. Здавалося, що цей ювілейний рік буде мати успіхи в нашій праці, головно в ділянці організування членів. Так не сталось, успіхів, на жаль, не було. Тепер щодо моєї діяльности. Як головна радна, я брала участь у річних нарадах Головного Уряду УНС, що відбулися з початком червня 1984 на Союзівці та в надзвичайних нарадах Головного Уряду, що відбулися 26-го січня 1985 в Джерзі Ситі. Була також приявна на відзначенні 90-ліття Народного Союзу в Шамокіні, Па., що відбулося з ініціятиви Головного Екзекутивного Комітету УНС.

Позатим я не мала жадного припоручення від Головної Екзекутиви. Проте, я старалася репрезентувати Народний Союз, де тільки зайшла потреба. Як голова Окружного Комітету, я старалася бути в контакті зі всіми Відділами Округи, а Округа Лігай Велі складається з 13-ти Відділів, і при тому старалася, щоби Округа була активна у всіх ділянках свого завдання. Округа виконала свою організаційну квоту на 74 %.

19-го серпня 1984 року я брала участь в Союзовім Дні Філядельфійської Округи УНС, який відбувся у Спортовому Осередку „Тризуб" в Horsham, Pa. Координувала організування автобуса до Філядельфії на концерт з нагоди 90-ліття УНС. Була також на концерті в Ню Йорку, що був зааранжований з рамени Головного Екзекутивного Комітету Народного Союзу, відзначаючи 90-річчя Союзу. Коли Округа Вілкес-Бері відзначала 90-ліття УНС, я взяла участь в їх бенкеті на запрошення голови Окружного Комітету І. Стефурина.

Наша Округа Лігай-Велі відзначила ювілей 90-річчя Українського Народного Союзу величавим бенкетом і забавою. Головну промову мав бувший предсідник УНС і теперішній почесний член Йосиф Лисогір. Промовляли також конґресмен Дон Ріттер, головний організатор УНС Степан Гавриш і о. протоієрей Василь Чекалюк. Привіти склали головний радний Пастушек і голова Окружного Комітету Шамокін, Па., Т. Бутрей.

З ініціятиви нашого Окружного Комітету був зорганізований автобус на відвідини головної канцелярії УНС в Джерзі Ситі, Ню Джерзі. 3-го листопада 1984 взяла участь у загальних зборах Окружного Комітету Вілкес-Бері, Па. 2-го і 3-го червня 1984 року брала участь у конференції голів Окружних Комітетів УНС.

Як секретарка 47-го Відділу УНС, я докладала всіх зусиль, щоб збогатити Відділ прибутком в членах. У звітовому році я зорганізувала 14 членів.

Незалежно від праці для Українського Народного Союзу, я була активна в українських і американських організаціях.

На закінчення свого світу хочу подякувати Управі Окружного Комітету нашої Округи за їхню щиру співпрацю.

Для доброго і успішного розвою союзової праці прошу взяти до уваги такі рекомендації:

1. Справа допомоги хворим членам.

Народний Созю приділяє тепер хворим членам 30 долярів річно, і то після 5-місячного тривання недуги.

Пропоную збільшити суму хворобового і зменшити час, після якого можна уділити хворому членові допомогу.

2. Відносно Союзівки:

Пропоную, щоби доступ до басейну мали в пешій мірі люди, які мешкають на Союзівці, і гості, що є членами Українськго Народного Союзу та їх родини, і не пускати чужих людей, чи то переїзджих, чи з околиці, що не є членами Народного Союзу.

Звіт головного радного Тараса Максимовича

In May of 1984, I was elected President of UNA Branch 368 in Miami, Florida. Branch 368, with Mr. Andrew Maryniuk as Financial Secretary, has grown to 177 members.

Throughout the year as President of the United Ukrainian American Organizations of South Florida, and representing the UNA, I have presided at the numerous Ukrainian National holidays.

In July of 1984 I participated in a panel discussion on Captive Nations on Channel 7, the NBC affiliate in Miami. That same week, the Ukrainians in Miami hosted the Annual Captive Nations Observance at the Ukrainian American Club. In attendance were numerous political candidates, both Democrat and Republican.

In September Mr. and Mrs. Maryniuk and my wife, Anne, and I attended the Fraternal Congress Convention. We met with President John Flis, Ulana Diachuk, and Walter Sochan.

Following the Fraternal Congress, we toured the excellent facilities at the Hyatt Regency Hotel, where the South Florida UNA'ers hoped to host the 1986 UNA Convention. Despite the excellent room rates in Miami and official discounts of 30% from the Airlines, the convention was awarded to Detroit. South Florida is still puzzled, inasmuch as Miami was the only city to formally bid for 1986.

October saw the Ukrainian Dancers of Miami (all UNA members) travel to Palm Coast, to assist the Daytona Beach Ukrainians in their participation of the Palm Coast International Folk Festival. Among workers at the Festival were UNA members from the Daytona area.

Later in the month of October, our Ukrainian Dancers highlighted the entertainment at the Harbor Fest at the Port of Miami. This event is held annually by the cruise lines serving Miami.

Continuing the policy of Inter-Ethnic cooperation, the Ukrainian Dancers were featured by the local Yugoslavian Soccer Club February 9, 1985, at the Romanian Orthodox Church Hall in Hollywood, Florida.

Later in February, our dancers took part in the 1985 Miami Film Festival, held at the Museum of Viscaya.

March 3, 1985 President John Flis visited Miami and was warmly greeted by parishioners of the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church. After attending the Divine Liturgy, President Flis was enthusiastic about the church choir directed by one of his Supreme Advisors, Taras Maksymowich. The Assumption Choir is considered one of the best church choirs in North America.

Following Divine Liturgy, President Flis was Honored Guest at the Miami UNA Branch's celebration of the UNA's 90th Anniversary. The banquet was held at the Ukrainian American Club of Miami.

The young UNA'ers then took Dr. Flis to Miami Beach, where he was able to view the Ukrainian Dancers of Miami performing an enthusiastic program at the annual "Parkzapoppin" event.

The following day (March 4th), I travelled to the state capitol (Tallahassee) and began my tenure on the State Instuctional Materials Council. I consider this an extremely important position inasmuch as our Council will be evaluating and recommending History and Geography materials (textbooks) for use in the public schools of Florida.

In mid-March, I represented my local teachers' union, the United Teachers of Dade, at a Minority Affairs Conference in Tampa, Florida. I did my best to inform Blacks and Hispanics about Ukrainians.

April 27 and 28 we were invited to participate in the First Orlando International Festival. The Ukrainian population is also growing in the booming Orlando area.

May 12th found us in Palm Beach for their International Festival. This was our 4th consecutive year in this festival.

In traveling the state, we find Ukrainians everywhere. Our UNA should continue to organize in the areas of Orlando, West Palm Beach, Daytona Beach and Tampa, as well as in Miami.

Звіт головного радного Василя Дідюка

Український Народний Союз переступив 90 років свого існування й праці для добра українських спільнот в ЗСА і Канаді, а почерез них для цілого українського народу. Переглядаючи пожовклі вже сторінки писаної історії УНС, знаходимо у них повне віддзеркалення не тільки початкових обставин, трудноців й перешкод, з якими треба було змагатись основоположникам-піонерам УНС, але також великих успіхів і досягнень. Бо тільки завдяки твердій вірі, жертовності й праці наші піонери УНС перемогли. З малої невидної і незнаної установи виросла велика й могутня „Заморська твердиня", що перетворилася у сильну соборницьку і національну установу українських людей в ЗСА і Канаді.

Роздумуючи над цим, приходимо до висновку, що тільки сильна віра у себе самих, потреба допомоги своїм членам та українській спільноті і національна гордість були основним чинником перемоги. Скріпленням цих засад, національної свідомости та ідеї української братсько-допомогової установи дуже допомогла перша українська газета в ЗСА „Свобода", що вже рік перед заснуванням УНС їх пропагувала.

І ці благородні ідеї, що були тоді „єдині на потребу", впали на добрий американський, а опісля і канадський ґрунт, прийнялись і видали знаменний плід. УНС ріс й розвивався та, разом із „Свободою", став речником не тільки українських спільнот в ЗСА і дещо в Канаді, але у багатьох випадках був речником самостійно-державницьких змагань укранїського народу за самостійну українську державу.

Правда, що в 90-річчя многогранної і великої праці УНС українська спільнота в ЗСА і Канаді відзначила це певними святкуваннями, однак, на жаль, в загальному вони не мали такого ефекту, на який УНС заслуговує, без огляду на це, що могли бути оправдані чи неоправдані причини.

Вступаючи у своє 100-річчя, УНС, хочемо вірити, буде йти слідами своїх засновників, зміцніть єдність і братерство у своїх рядах та буде їх постійно скріплювати, щоби у цей великий 100-літній Ювілей об'єднати у своїх рядах 100-тисячну українську громаду свого членства.

Обов'язки головного радного

Обов'язки головного радного УНС регулюють статутові і звичаєві норми. Тому і в цій каденції моя союзова праця майже нічим не відрізнялася від минулорічної. Цей почесний обов'язок, доручений мені Конвенцією, я, як завжди, старався належно виконувати в міру моїх можливостей. Побіч постійної уваги до всіх союзових справ, з якими зверталися до мене секретарі Відділів, чи членство, я брав участь у річному і надзвичайному засіданнях Головного Уряду УНС, у трьох організаційних зборах Торонтонської округи, продовжував працю (під час нарад) в комісіях організаційній, культурній, молодіжній і канадських справ.

Як почесний голова Торонтонської округи, я постійно є у тісному зв'язку з її головою та стараюся всіляко допомагати йому у союзових справах. А тому, що Організаційний відділ Головного Екзекутивного Комітету подав число мого телефону на радіопрограмах УНС, я маю постійно різні запитання, вияснення, чи поради у таких чи інших союзових проблемах. Безперечно, що між ними є і менш приємні справи чи невдоволення. Стараюся, якщо це є в моїй компетенції і можливим, полагоджувати їх якнайкраще.

На протязі каденції пощастило мені записати до УНС 7 нових членів. При всіх громадських нагодах, у зустрічах з поодинокими людьми, а зокрема із старшими, все дораджую їм вписувати своїх внуків до УНС. Цю справу порушував у кількох клюбах сеньйорів та на зібраннях Суспільної Служби. Велику частину часу присвячував також для „вдержування" багатьох членів у рядах УНС, що з різних причин були готові ліквідувати свої грамоти. Безперечно, що не буду вичисляти скільки разів був я на похоронах наших членів, на їх ювілеях чи інших національного порядку імпрезах, бо на мою думку, це обов'язок кожного суспільно-громадського діяча.

Часто згадую, що УНС у Канаді зовсім втратив „право громадянства", яке було тому десять-п'ятнадцять років здобуте тяжкою працею. Бо, оминаючи нашу громаду, ми самі себе від неї відштовхуємо. А членство УНС є тільки у нашій громаді, згідно з нашим статутом; і коли додати, що в нашій громаді є розбиття, то приєднювання нового членства стає прямо неможливим. Правда, сюди входять також економічні обставини, безробіття, брак вишколених і відданих організаторів, старіння наших колись відданих секретарів і б. іншого. Із усіма згаданими і багато більше пропущеними справами, мені, як головному радному, часто приходиться зустрічати. На кінець хочу ствердити, що найвища пора справи УНС в Канаді пристосувати до канадських обставин, бо інакше буде він повільно, але послідовно підупадати. Надіюсь, що всі наші проблеми ми належно обговоримо, передискутуємо і винесемо такі рішення, щоби справи УНС розвивалися якнайкраще.

„Голодний обід" у Чикаґо

Цьогорічний „Голодний обід", що його багато років влаштовує Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці при соборі свв. Володимира і Ольги в листопаді, припав безпосередньо після драматичної справи Мирослава Медведя, яка до глибин сколихнула українську спільноту і залишила глибокий слід важких почувань жалю, обурення, сорому. „Спроба М. Медведя" вплинула ще й оздоровлюючо та детермінуючо на багатьох українців—негайна об'єднана дія показала, як багато можна зробити спільними зусиллями. Мирослав Медвідь став уже символом і як такий був присутній на „голодній трапезі".

Година 4-та по полудні. Авдиторія при соборі свв. Володимира і Ольги виповнена. На столах чорний хліб і мед –традиційне „меню". Хліб, якого завжди замало в'язням, мед на додаток, бо в тюрмах чи таборах—це мрія. На столах теж свічі. Заля, відповідно до хвилі,—без прикрас, тільки декорація сцени справляє надзвичайне враження: на всю висоту стіни сцени давній стародрук із повним текстом „Вірую". Це щоденне наше „кредо" тут промовляє з подвійною силою, знаменито достосоване до головної теми промовця Осипа Зінкевича „Тернистим шляхом до Бога", пригадує всім, що воно становить беззастережну життєву бусолю.

Промовляє Осип Зінкевич.

Співають (зліва) Надя Савин, Сусанна Пилипів і Оленка Ґаладза.

Коротким словом „Голодний обід" відкриває Орися Гарасовська—голова імпрезової референтури Сестрицтва. Вона пригадує головну мету цих традиційних трапез: ворог всіми засобами змагає до знищення нашого народу, але коріння нашої духовости глибокі, з них виростають нові й нові безстрашні Стуси, Терелі, Овсієнки. Всупереч теророві, на диво всім. І для того ми нині тут, щоб спільно пригадати про наші обов'язки супроти нашої батьківщини, супроти тих, які за себе і за нас мають силу вистояти.

Перед виступом промовця було врочисто відспівано „Під Твою милість". Співали Надя Савин, Сусанна Пилипів, Оленка Ґаладза. Настрій був як у церкві...

Опісля до мікрофону підійшов Осип Зінкевич, який вже в перших реченнях дав зразок „доброго слова" для стурбованих нашою недолею, невдачами. Вже сам початок ввів присутніх в тему і являв собою провідну думку цілости: „Коли людина, суспільство чи нарід знаходяться в нещасті, вони стараються пережити це нещастя-лихоліття, звертаючись до віри, до Бога. Віра дає силу витривати, вистояти, видержати. Віра і Церква дають людині і народові духовість..."

Промовець розвинув думку і представив, як поневолювачі українського народу зі заходу і сходу, змагаючи до опанування нашої Церкви—через латинізацію і русифікацію обряду, використовуючи на свій лад „християнську покору" (один із принципів християнства—покора перед Богом!), довели верхівку до крайнього сервілізму, мовляв, кожна влада від Бога і тій владі треба безоглядно повинуватись! І тому шлях українського народу до незалежности не тільки видовжувався в часі, ми не тільки програвала на фронтах із зовнішніми ворогами, але український народ мав і має внутрішні фронти, передовсім наслідки цього вислужництва, наслідки сервілізму. Якої великої праці треба було, щоб осягнути так високу політичну і державницьку свідомість, і зрозуміти, що тільки національна Православна Церква, національна Калицька Церква і національні інші віроісповідання можуть зберегти нас як народ, як націю. Як треба дякувати Божому провидінню—долі, що в такий вирішальний час обдарувало наш народ такими світочами як Митрополит Липківський, Митрополит Андрей, а потім Патріярх Йосиф.

Промовець, відкриваючи картку історії на сторінках визвольного періоду, назвав створення Української Автокефальної Церкви другою щодо важливости (першою, очевидно, проголошення незалежности 22-го січня) подією в нашій новітній історії. Представляючи чітко хронологічний перебіг подій, проголошування державних актів, О. Зінкевич надзвичайно переконливо відтворив і віддав весь драматизм положення Церкви в Україні і її упокорюючу залежність від Москви.

Для провідників реалізації автокефалії в Україні—Чехівського і Липківського важким питанням—проблемою стало, як знайти на українській землі, серед ієрархів за походженням українців, хоч двох, хоч одного єпископа, який висвятив би для „нової Української Церкви українських єпископів". Не знайшовся ні один. Тоді приходить геніяльна думка, наступає рішення: відбути Собор і висвятити нових українських єпископів через рукоположення пресвітерів. Цей спосіб мав історичне і звичаєве потвердження. Для Української Церкви цей факт мав далекосяжні наслідки: Українська Церква пориває раз на завжди з Москвою, Українська Церква платить за свою українськість тисячами жертв—весь єпископат УАПЦ, біля 3 тисяч священиків, тисячі вірних заплатили життям і довгими роками ув'язнення за вірність українській Церкві, за вірність Богові.

Характеризуючи становище Церкви на західніх українських землях, промовець згадав про кращі обставини для збереження українського обряду, про створення власної церковної ієрархії, але в цьому передовсім заслуга Митрополита Андрея—тієї невгнутої, послідовної індивідуальности.

І наступний етап тернистого шляху української Церкви—1940-ві роки, прихід совєтського панування, наступ на Українську Католицьку Церкву та безоглядне її знищення. Повстає „єдина, православна", як новий, але віддавна випробуваний засіб позбавити Україну її духовного і національного стрижня, її духовости. На українських землях, сказав промовець, „формально немає ані однієї, ані другої Церкви, але є вірні обидвох Церков. У православних з'явився Ігнатенко, священик Василь Романюк, у католиків—Тереля, Кобрин і багато інших".

Своє дуже сильне слово, з чітко розвиненими думками О. Зінкевич закінчив гарним ствердженням: „Ці голодні, вже традиційні обіди в Чикаґо—це вийняток в українській діяспорі, це рідкість, але і разом з тим чудо у нашій дійсности. Поширити цю ідею на всі поселення, поширити слово про замучених, убієнних... зійтись в один день на всіх поселеннях, допоможе нам зблизитись духово... затрачуватиметься все другорядне, що нас ділить."

Ця урочиста „Голодна трапеза" розпочалася і закінчилася короткою молитвою. Цілістю провадила Орися Гарасовська, неповторні декорації сцени виконали Марійка Гірняк і Ляля Кучма.

ІКА

Торонто вшанувало Б. Панчука

Відбувся незвичайний бенкет. Бо для незвичайної людини.

У п'ятницю, 1-го листопада, заля готелю Роял-Йорк радісно щуміла, очікуючи гостей головного столу. І ось вони вмаршували. Посередині невисока постать Богдана Панчука та його дружини Анни, активних вояків канадської армії Другої світової війни.

Чому ж цей вечір? Таж 40,000 українців воювало за свободу Канади та людства в канадській армії. Але Богдан Панчук був людиною, яка крім зброї в руках, зуміла згуртувати вояків — українців у військовому клюбі в Лондоні, а по закінченні війни, побачивши проблеми утікачів по таборах біженців та трагічне будуче наших дивізійників, робив зі своєю дружиною та друзями усе можливе, щоб нікого не повивозили до „совєтського раю". Щоб всі могли виїхати до країн свободи.

Богдан Панчук з дружиною Анною.

Вечором гарно та врочисто проводив Мирослав Дяковський. Владика Ізидор молитвою розпочав вечерю. Після вечері М. Дяковський представив гостей за головним столом, а голова Провінційної Ради КУК д-р Петро Глібович привітав головного гостя. Від організційного комітету вітав усіх д-р Петро Смильський. Головного гостя „представляли" в коротких доповідях: д-р Степан Климаско — „Богдан Панчук у цивільному житті", д-р Михайло Луцик — „Панчук за океаном — клюб вояків – українців і допомогова служба біженцям". Д-р Остап Сокольський говорив про Панчука, переселених осіб та Дивізію „Галичина".

Останнім виступив зі словом Богдан Панчук. Він підкреслив, що тільки вечір для нього він би ніколи не згодився мати: Але вечір на добру ціль — це вже можна. Так, увесь дохід з цього вечора йшов на сплачення боргу за Інститут Св. Володимира. І Б. Панчук ще додав пожертви від себе. Закупив сто своїх книжок „Спомини Панчука" та запропонував їх присутнім зі своїм підписом — увесь дохід на Інститут. Передрук першої книжечки- правильника Клюбу Вояків в Лондоні — увесь прихід на Інститут. Б. Панчук ніколи у своїм житті не шкодував на громадські цілі. І вимагав того від свого довкілля.

По закінченні слова сказаного щиро та й з гумором, присутні повстали з місць, оплескам не було кінця. Пані Панчук дістала китицю чудових квітів, а Б. Панчук — пропам'ятну таблицю. В мистецькій програмі виступив хор дивізійників „Бурлаки" з диригентом Олегом Хмілем. Це сказав Б. Панчук, — була для нього надзвичайно мила несподіванка.

Хоч вечір офіційно закінчився, ніхто не розходився. Б. Панчук показував ще прозірки з тих тяжких, але таких цікавих часів. Всі хотіли з ним поговорити, стиснути йому руку. Сто книжок зникло безслідно, і напевно пішло б більше, якби були.

Піднесений, радісний настрій відчувався всюди. Бо вшанували людину, яка тут народжена, яка молодою у війні з небезпекою для власного життя відчула потребу єднатися. Він відчув, що подати руку терплячому братові на іншому континенті, рятувати його життя від репатріяції та допомогти йому знайти країну волі для переселення — це його моральний обов'язок. Тож цей вечір був подякою таким, як він, був спізненим признанням за працю, виро зуміння, рятунок, скромніть в часах Другої світової війни. Був щирим спасибі братові від брата у сороклітт тя закінчення війни!

Оксана Бризгун-Соколик

П'ятиріччя Катедри Українознавчих Студій в Торонто

В суботу, 23-го листопада 1985 року відбувся в Торонто святочний вечір з нагоди п'ятиріччя Катедри Українознавчих Студій при Торонтонтському університеті. Цей вечір влаштувала Асоціяція випускників Торонтонтського університету разом з Фундацією Катедри Українознавства.

Велика кількість представників українського громадянства старшого й молодшого поколінь на чолі з Владикою Ізидором Борецьким та сенатором Павлом Юзиком заповнили бенкетову залю Торонтонтського університету „Гарт Гавз", де відбулася святочна вечеря з мистецькою програмою та привітальними промовами керівників університету, студентів та стипендистів катедри. Присутність на вечорі багатьох найчільніших представників університетських властей в особах канцлера університету Джордж Ігнатієва, президента університету Джорджа Коннела та його попередника Джеймса Гема, декана Робіна Армстронга та професорів різних факультетів була доказом видного становища Катедри Українознавчих Студій серед торонтонтської спільноти, яке вона здобула завдяки невсипущій та наполегливій праці керівника катедри проф. Павла Маґочого, членів Дирекції Фундації Катедри та моральній і матеріяльній підтримці українського громадянства в Канаді.

Представниця студентів, Селлі Ґомері, у своєму привітальному слові підкреслила, що проф. Маґочий є незвичайно захоплюючим викладачем, який уміє зацікавити предметом історії України не тільки студентів українського роду, але також і студентів інших національностей. Вона сама з роду валійка, студентка сла вістики в Торонтонтському університеті.

Д-р Любомир Луцюк говорив від стипендіятів ім. Едварда Шраєра, колишнього генерального губернатора Канади. Він відзначив заслуги Фундації Катедри та проф. Павла Маґочого для здобуття стипендійних фондів, які уможливлюють молодим науковцям провадити досліди з ділянки українських наук та публікувати свої наукові праці.

Сенатор П. Юзик представив нового фундатора подокторської стипендії, заслуженого громадянина з провінції Саскачевану, Нікандора Буковського, який пожертвував на цю ціль 50,000 дол. Була проголошена також стипендія ім. Іллі та Павлини Шкільників з Торонто, які пожертвували на цей фонд 25,000 дол.

Велике враження на присутніх зробила нововидана бібліографія публікацій проф. П. Маґочого, яку з нагоди п'ятиліття зладила бібліотекарка університету Люба Пендзей, а вступне слово до неї написав проф. Богдан Будурович. 139 позицій різного роду публікацій, а серед них такі солідні наукові праці, як „Галичина — бібліографічний показник історичних джерел", „Історичний атлас України" та „Україніка бібліотеки Торонтонтського університету", говорять самі про колосальну наукову роботу, яку професор Маґочий розвинув зі становища керівника Катедри Українознавчих Студій. Коли додати придбання колекції мікрофільмів західньоукраїнських часописів та журналів і колекції українських рідкісних книг для бібліотеки університету та згадати незвичайно успішну наукову конференцію в 40-ліття смерти Митрополита Шептицького, то складається імпозантний образ успішної праці Катедри Українознавства під керівництвом проф. П. Маґочого.

Нововиданий, у прекрасному оформленні найкращим канадським картографом, Джефрі Меттюсом, „Історичний атлас України" з нагоди Тисячоліття Хрищення Руси-України говорить більше про тисячолітню історію українського народу та його багатовікову боротьбу за свою національну самобутність та державність, як усі дотепер видані на цю тему публікації англійською мовою. Тут підстично показано, що наш народ далеко перед хрищенням Київської Руси жив і господарював на своїй землі з городом Києвом у центрі і встояв перед ворожими навалами й колоніяльними маніпуляціями імперіяльних сусідів.

Петро Яцик

Італія готова...

(Закінчення зі стор. 1)

після розмови з прем'єр-міністром він відмовився подати будь-які деталі, пояснивши, що цей розголос лише допоможе злочинцям.

А. Бадіні сказав, що не зважаючи на посилення заходів проти Лівії, італійський уряд побоюється, що санкції можуть привести до об'єднання навколо М. Каддафі арабського світу і посилення впливу Совєтського Союзу в цьому районі. Він закликав прискорити процес врегулювання ситуації на Близькому Сході і, зокрема, „більш реалістично віднестися до Палестинської Визвольної Організації і до її лідера Ясіра Арафата"

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих Дорогих Осіб пожертвували на українську науку, стипендії, українські студії в УВУ слідуючі жертводавці:

Марусяк, Марія в другу річницю смерти мужа св. п. Осипа	$500.00
Васьків, Осип і Марія в св. п. д-р. Юліяна Політила	150.00
Вертипорох, Юлія в св. п. мужа Богдана	100.00
Костюк, Григорій і Марія в св. п. бабці і прабабці Франки Костюк, і св. п. батька Івана Костюка	100.00
Родина Жук з Канади в св. п. д-р. Володимира Душника	50.00
Шевчук, Тиміш і Евгенія в св. п. Івана Подільчука	25.00
Шевчук, Ілля і Марія в св. п. Івана Подільчука	25.00
архіт. Осадца, Аполінарій в св. п. д-р. Володимира Душника	25.00
Новаківські, І. М. в св. п. д-р. Юрія Барчинського	20.00
д-р. Богонович, В. Т. в св. п. д-р. Юрія Барчинського	20.00

Божественні Літургії і Панахиди за померлих членів Фундації, та осіб в світлу пам'ять котрих родина чи друзі зложили пожертви на Фундацію УВУ, відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашого поселення

(цього року припадає на 26-го січня 1986 р.)

Дякуємо всім Вельмишановним Жертводавцям і клонимо наші голови перед пам'яттю Покійних. Нехай ласкавий Господь дасть Їм вічний спокій, а світла пам'ять про Них залишиться вічна серед нашої спільноти.

УПРАВА Ф. УВУ

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 6-го січня 1986 р., помер в Торонто, Канада, по довгій недузі, проживши 87 років

бл. п.

МИХАЙЛО ШУНЬ

Б. ГІМНАЗІЙНИЙ УЧИТЕЛЬ

Покійний народився в Олеську, Зах. Україна, а від 1949 року проживав в Канаді.

ПОХОРОН відбувся в Вінніпеґу, в п'ятницю, 10-го січня 1986 р., з церкви св. Миколая на цвинтар Усіх Святих.

У глибокому смутку:
Родина в ЗСА й Канаді
брат — о. РОМАН в Україні

У глибокому смутку повідомляємо Пластове Братство й всю Громаду, що відійшов на Вічну Ватру наш незабутній Друг, Пластун-Сеніор

ВАСИЛЬ ПАКУЛЯК

дня 12-го січня 1986 року.

Осередок Праці Уладу Пластових Сеніорів у Міннеаполісі і Ст. Пол, Мінн.

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та Українську Громаду, що 27-го грудня 1985 р. відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий БРАТ і ВУЙКО

бл. п. мґр

МИРОН МИРОСЛАВ ПРИЙМАК

ПАНАХИДА відбулася 1-го січня 1986 р., а ПОХОРОН — в четвер, 2-го січня 1986 р. at St. Paul, Minn., а відтак перевезено Покійного на Вічний Спочинок до Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника ЗСА, 4111 Pennsylvania Ave., Washington, D.C.

Горем прибиті:
сестра — ОЛЬГА ҐАМОТА з чоловіком БОГДАНОМ
сестрінок —
БОГДАН АНДРІЙ ҐАМОТА
д-р ЮРІЙ ҐАМОТА з дружиною ХРИСТЕЮ і синами ЮРІЄМ, ДАНИЛОМ І ОЛЕСЬОМ
Близька і дальша Родина розкинена по світі

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу просимо складати датки в Його пам'ять на Українське Історичне Товариство в Чикаґо.

Виставка Олега Сидора

20-го вересня 1985 року в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаго відкрито виставку нових магістерських творів молодого, надійного мистця Олега Сидора. Було там багато людей своїх і чужих, молодих і старших — товариші Олега зі шкільної лавки, учителі та отці катехити з катедри св. отця Миколая, а а також родина. Багато професорів, включно з деканом приїхало з Іллинойського Західнього університету Дікалб, де Олег закінчив мистецькі студії та одержав в 1985 році магістерку з ділянки мистецтва і красного мистецтва. За цю дуже оригінальну виставку він одержав в школі похвалу та першу грошову нагороду.

Мистець Олег Сидор

Це все дало Олегові велику душевну радість, підйом та заохоту до дальшої творчої мистецької праці. Свої скульптурні твори на тему „Atavism and Entropic Topographies" він опрацював з паперової маси, з яких менші розміром експонати висіли на стінах просторої залі, а великі — симетрично лежали на підлозі. Кожний твір був іншої барви, форми та алегорії, але всі вони були пов'язані між собою спільною тематикою; все це виглядало цікаво, загадково та дуже естетично і привабливо.

Для зрозуміння його творів для звичайного глядача, мистець написав інформативний листок, де точно розказав про кожний твір, його значення та спосіб творення і фарбу.

Олег любить праісторичну добу та первісні початкуючі примітивні культури. Це вже його друга успішна виставка в цій галузі. Він почуває себе певно та твердо крокує до дальшого росту своїх замірів і сповнення бажань. Твори на тему атавізму представляли різної форми і краски невеликі скульптури життя примітивної людини, яка жила в печерах, безсильна супроти ярищ природи та диких звірів і всякого роду плазунів, які нападали на неї на кожному кроці. Примітивний чоловік стоїть там з кавалком дерева в руках переляканий, знеможений, а однак завзятий в боротьбі за своє існування. Ці скульптури виглядом наче малі хатки, барви відтіні зеленого темного праліс у.

Друга творча тема Олега це „Entropic Topographies". Це великі квадратні плоскі скульптури в гарних рамках, зроблені з паперової маси, а забарвлені різнокольоровими фарбами, які творяться мікроорганізмами в процесі сушення паперової маси. Це надзвичайно цікава і нова техніка. Фарби міняються там як природа — ясні зелені, весняні, різнобарвні літні та багряні осінні, під яким світлом ці твори виглядали імпозантно як географічні картини, як краєвиди землі, які бачаться з літака. Цікавий динамічний підхід, оригінальна композиція та загадкова інтерпретація мистця. В його розумінні вся життєва енергія постійно міняється, єднається та перетворюється в нечинний спокій.

Олег цікавиться та любить старинні, примітивні культури, це його окремішність, яку він бажає зберегти на майбутнє. Як він сам згадує, ця виставка — це враження його університетської прогульки до Европи, а особливо до Ірляндії, де він перебував кілька місяців, оглядаючи і студіюючи сиву старовину.

Олег є членом Об'єднання Українських Мистців і членом-меценатом Українського Інституту Модерного Мистецтва в Чикаґо, членом 472-го Відділу Українського Народного Союзу, як також і його батьки: д-р Павло і д-р Юлія Сидори, та сестра д-р Наталка з родиною.

Стефанія Кочій

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Діяльність І-го Відділу СУА

8-го грудня 1985 року відбулися Загальні річні збори І-го Відділу СУА в Ню Йорку. Членки зійшлися численно до домівки, щоб заслухати звітів із проробленої праці в біжучому році та вибрати нову Управу. На Зборах була присутня делеґатка з Округи, референтка суспільної опіки Головної Управи СУА, Лідія Черник.

Збори почато відспіванням „О, спомогай нас, Діво Маріє". Голова І-го Відділу Леся Ґой, привітавши присутніх, повідомила, що в Ґлен Кові, Н. Й., відправлено Службу Божу за померлих членок і хвилиною мовчанки вшановано пам'ять померлої організаційної референтки І-го Відділу, незабутньої Галі Дармограй. Слідувало офіційне прийняття дев'яти нових членок. Така церемонія практикується у Відділі при кінці кожного року. Нею проводила імпрезова референтка Соня Костюк з участю голови відділу і організаційної референтки.

Відтак промовляла виховна референтка Іванна Мачай. У короткому змістовному зверненні до нових членок вона вказала на пройдений шлях праці Відділу від його заснування по сьогоднішній день. Подала причини постання його зараз по Першій світовій війні, а ними були: самозбереження через організування, самодопомога, як теж фінансова допомога знищеному війною старому краєві. Потім вона заторкнула багато різних справ, в яких новопостала організація брала участь.

Наш Відділ був основоположником крайової організації Союзу Українок Америки. Після створення СУА І-ий Відділ ще більше поширив свою харитативну працю. Організував допомоги жертвам повені в 1927 і 1928 років у Галичині, брав активну участь у протестаційних акціях у зв'язку з Великим Голодом на Україні в 1933 році, фінансово допомагав інвалідам, „Рідній Школі" та Просвіті у Львові. Вона згадала про гасло „В гурті сила", котрому Відділ завдячує своє існування, хоч не раз переживав усякі потрясення. Цю силу відчув не один із новоприбулих, які дісталися до берегів цієї країни після Другої світової війни. Цю силу можна побачити і тепер у харитативних і культурних акціях. Завдяки жертвенності членок постійно йде допомога потребуючим в Україні і на нових поселеннях. Широко розгорнено стипендійну акцію для молоді, щоб допомогти їй здобуту освіту. Відділ включився в акцію розбудови Українського Музею, розуміючи його важливу ролю у зберіганні культурної спадщини.

Все це можна було осягнути завдяки зорганізованому і жертвенному членству, тож згідно з кличем „В гурті сила" треба старатись придбати якнайбільше нових членів, бо в кількості та співдії є сила організації. По закінченні слова І. Мачай, нові членки одержали з рук організаційної референтки Л. Дармограй відзначки СУА і спільним знімком закінчено церемонію.

У другій частині сходин відбулися Річні збори Відділу. До президії вибрано на предсідницю С. Костюк, а секретарювала Стефанія Семущак. Звітували членки Управи і референтки. Звіти були цікаві, підтверджені фактами проробленої цілорічної праці. Працю можна б поділити на зовнішню і внутрішню діяльність. В ділянку внутрішньої діяльности входили сходини, імпрези і доповіді. Влаштовано Просфору і Свячене, сполучене зі Святом Матері з участю дітей. Звичайно, на імпрезах і на кожних сходинах були виголошувані доповіді чи реферати, які приготовляла культурно-освітня референтка Михася Баран разом з із імпрезовою С. Костюк і виховною І. Мачай. Деколи запрошувано гостей з доповідями. Проф. Павлина Данчук читала про „60-ліття героїні Ольги Басараб", ред. Уляна Любович розказала про д-р Окуневську-Мурачевську, Евгенія Рубчак доповідала про княгиню Ольгу, а о. Пащак, парох церкви св. Юра, висвітлював прозірки із св. Землі.

Наталія Мітрінґа, протоколярна секретарка, майже кожну імпрезу збагачувала своїми поетичними віршами власного пера. На кожних сходинах гостили присутніх смачними перекусками господарські референтки Дуня Кріль, Оля Кузьмин і Анна Куснірчук, вони приготовляли прийняття на імпрезах, згідно з традиційними звичаями. Особливу увагу приділено пресовій референтурі, Відділ підтримує журнал „Наше Життя" шляхом приєднування передплатників та збірками на Пресовий і Запасний Фонди.

Евгенія Вацик добре вив'язалася із збирання передплат „Нашого Життя", так що Відділ осягнув 100-відсоткову передплату. Важливу ролю виконувала касирка Стефанія Гуменюк і завдяки її праці Відділ стоїть добре фінансово. Важливим джерелом прибутків був триденний базар, очолюваний Катрусею Папугою, який відбувся під час церковного фестивалю. Поважний дохід дала льотерія та продаж дрібних мистецьких предметів. Цією ділянкою завідувала мистецька референтка Анна Натина.

Участь членок на сходинах була задовільна, листу присутніх контролювала організаційна референтка, вона ж провадила картотеку Відділу та висилала картки з побажаннями з різних нагод.

На зовнішньому відтинку Відділ осягнув добрих успіхів, головно у харитативній праці. Референтки суспільної опіки Софія Вацик і Ева Ґарайда вислали до Бразилії і Польщі 30 пачок з одягом. Відвідували хворих членок по домах і лікарнях. З каси Відділу йшла допомога грішми бабусі в Польщі, на старечий дім, сиротинець і семінарію св. Йосифа в Бразилії, старечий дім в Арґентині, на виховання священників у Ґлен Кові та на церкву і академію св. Юра в Ню Йорку. Відділ постійно допомагає українській молоді здобути освіту, тому утримує двоє стипендистів у Бразилії.

Велику увагу присвячено розбудові Українського Музею, Відділ є подвійним меценатом. Музейна референтка Віра Шуль працювала над приєднуванням членів до Музею, збирала знімки з початків поселення в Америці, а до Музейної крамнички заготовляла дрібні мистецькі предмети для продажу. Відділ від літ активний у всіх починах церкви та громади міста Ню Йорку, співпрацює з Округою і Головною Управою СУА, виконуючи всі належні зобов'язання. Всю діяльність у Відділі вміло координувала голова Леся Ґой і слідкувала за її точним виконанням.

По відчитанні звітів виступила делеґатка Лідія Черник яка висловила признання Відділові за багату і успішну діяльність та заохочувала і надалі з такою самою посвятою і відданістю працювати для добра СУА. Після уділення абсолюторії, на внесок голови Номінаційної комісії Стефанії Гуменюк одноголосно вибрано нову Управу на 1986 рік в такому складі: Леся Ґой — голова, Стефанія Лешко-заступниця голови, Стефанія Семущак-протоколярна секретарка, Ганя Сєрант — кореспонденційна секретарка, Стефанія Гуменюк-касирка. Референтки: Люба Дармограй — організаційна, Михася Баран і Лєна Микитич — культ-освітні, Іванна Мачай — імпрезова, Соня Костюк — виховна, Евгенія Вацик — передплат „Нашого Життя", Марія Касіян — зв'язків, Соня Вацик і Ева Ґарайда — суспільна опіка, Марія Мотиль — пресова, Віра Шуль — музейна, Анна Натина — мистецька і делеґатка до Об'єднаного Комітету, Дуня Кріль, Оля Кузьмин і Анна Куснірчук — господарчі, Катруся Папуга — фестивалю. Контрольна комісія: Лідія Маґун — голова, Наталія Мітрінґа, Осипа Дудинська, Дарія Чижик і Катерина Лис — члени.

Після кількох запитань збори формально закінчено відспіванням гимну СУА. При смачній перекусці, яку приготовили господарчі референтки, членки весело проводили час у милій, дружній атмосфері.

Марія Мотиль

„Ви знаєте..."

(Закінчення зі стор. 1)

знову ходити до школи і закінчити студії, а відтак продовжати спеціялізацію в керівництві готелів. Але завзяттям можна багато осягнути, і О. Федаш закінчив школу керівництва Голідей Інн п'ятий з черги. Відразу почав працювати у Голідей Інн в Соммервілі, власник якого також українець.

Вже в 1980 році дістав пропозицію стати керівником Рамада Інн в Іст Ганновері і перейшов туди на самостійну працю. Впродовж першого року здобув становище екзекутивного керівника, а сьогодні після п'яти років він є керівником шести різних готелів: двох Рамада Інн, двох Говард Джонсон Інн, і двох Шератон готелів.

Найбільшого успіху принесла йому, однак, як розказує, перша самостійна праця керівника Рамада Інн. Розпочинаючи її в 1980 році, мав він 126 кімнат і персонал із 85 людей. Сьогодні цей самий готель має 265 кімнат і 178 осіб персоналу. Не диво, що Рамада Інн в Іст Ганновері під керівництвом О. Федаша одержала окрему нагороду як один з найкращих десяти готелів цієї фірми щодо керівництва і працівників, а в 1985 році спеціяльну нагороду за заощадження енергетики.

Питаємося нашого гостя, як йому вдалося осягнути такі успіхи у керівництві готелями у так відносно короткому часі.

Він вказує на два важливі моменти: підшукання персоналу, який був на висоті своїх завдань та мав якнайкращі умовини постійної праці виконування всього, що клієнти вимагають, щоб вони поверталися до тих самих місць, задоволені обслугою. Як приклад, пригадує О. Федаш, коли в часі страйку поїздів у 1980 році він зробив умову з підприємством Меррил Линч, що частина його доїжджаючих до Ню Йорку працівників буде ночувати в Рамада Інн, а їх готеля доставлятиме автобусами до станції і відбиратиме з того самого місця. В цей спосіб він зробив добрі умовини для того великого підприємства, а для готелю здобув викуплених 80 кімнат, незалежно від його чи вони були зайняті постійно чи лише часово.

Саме маючи таких клієнтів, О. Федаш досі має завжди нагоду винаймати для різних підприємств кімнати на довший час, в зокрема на різні конвенції та наради. Для тих цілей він вивіновує готелі під своїм керівництвом найкращими модерними технічними засобами, що допомагають у веденні різного роду нарад, розмов на далеку віддаль за т.зв. „відео-конференційним пляном за допомогою вбудованих в стінах відповідних апаратів.

Все це, а передусім добрі відносини поміж керівником готелів і його співробітниками та клієнтами приносять О. Федашеві цей виїнятковий великий успіх, з якого він справді може бути горлий. Але в розмові в редакції „Свободи" він старається ці свої успіхи скромно не висувати на перший плян.

Навпаки, він шукає виправдання для цього з інших сторін і своїми переломовими моментами у кар'єрі уважає сам приїзд до ЗСА і те, що він має можливість працювати для українців та з українцями. Він з великим сантиментом підкреслює, як багато йому допомогли і допомагають різні українські друзі, яких він знайшов у спортовому, пластовому і професійному житті.

Ми знаємо, однак, з оповідань, що рівночасно О. Федаш завжди має особливо тепле відношення до всіх своїх українських клієнтів і тому саме Рамада Інн і Орест Федаш такі популярні від кількох років в українській спільноті на східньому побережжі ЗСА.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Совєтський...

(Закінчення зі стор. 2)

1912 року було їх 26 тисяч, ісламського духовенства 45,000.

Чого боїться совєтський уряд в ісламі — це антимосковського характеру мусулманської традиції — священної війни (газавата). Антирелігійна пропаганда в СССР продовжується і кульмінації осягнула 1980 року, але тільки 20 відс. совєтських мусулман вважають себе атеїстами.

Совєтський уряд вживає також проти своїх мусулман злочину народовбивства та політику асиміляції. Ця політика не вдалася. Не осягнуто і етнічної мішанини при допомозі міґрації населення. Не здійснилися сподівання на повну асиміляцію. Мусулмани — нарід та інтеліґенція вірні своїй мові. За даними 1979 року 98.7 відс. туркменів, 97.8 відс. таджиків, 98.5 відс. узбеків свої національні мови визнали рідними. Досі не зреалізовано „дружби совєтських народів". З росіян в тому і з українців в Середній Азії або на Кавказі насміхаються, зневажають, вважають їх менше вартими. Мусулмани погорджують „білими", вважають їх агресорами.

І, врешті, які наслідки може мати для СССР афганська війна? В Афганістані панує іслям. Аспект священної війни (газавата) в афганській партизанській війні може стати прикладом для братніх ісламських народів СССР.

Серед ісламських народів СССР спротив Афганістану може викликати почуття релігійної та етнічної солідарности, що її нищить москаль. Консервативні арабські країни не можуть впливати на життя ісламу, але мають зв'язки з революційними арабськими країнами як Сирія, Ливан, Альжир і з палестинським рухом, який надіється здійснити мусулманський соціялізм.

Треба також згадати все більший вплив китайської пропаґанди, яка називає СССР колоніяльною імперією. Усе таки варто мати на увазі, що частина мусулманської еліти підлягла впливам російського марксизму. Покищо в мусулманських республіках не помічається виразна опозиція до Москви, нема самвидаву. І, одночасно, серед широких мас існує ненависть до всього чужого із свідомістю приналежности до іншого, несовєтського світу, з чого може розвинутися націоналістична ідеологія. Є свідомість того, що південний Ємен, Ангола і Уґанда — незалежні країни, а Туркестан, який колись був центром світових імперій, не є самостійним. Серед еліти і переконання, що час працює на іслям і біля 2000 року кожен четвертий совєтський громадянин буде мусулманин. Совєтський іслям стремить до реальної а не фіктивної влади.

Солженіцин радить поменшити СССР до розмірів Росії царя Василя Третього (як?) і дати свободу всім народам червоної імперії. Не можна чекати того часу, коли поневолені народи вирвуть у Москви волю збройною рукою. Але того не станеться поки в СССР панує марксизм-ленінізм, єдина політична ідеологія.

Царська імперія провадила політику кооптації еліт, зокрема привабила світ мусулманської еліти, землевласників, торговельної буржуазії і навіть духовенства без прийняття християнства.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ШВЕЦ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., померла 12-го березня 1985 року на 88-му році життя. Нар. 12-го лютого 1894 року в Україні. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку сина Михайла. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Ню Йорку, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Чума, секр.

ПАЗЯ ОЛЕКСІВ, член УНС Відд. 38-го ім. св. Миколая в Обирн, Н.Й., померла 13-го вересня 1985 року на 86-му році життя. Нар. 27-го липня 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1927 року. Залишила у смутку доньку Гелен Флешар. Похорон відбувся 16-го вересня 1985 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО І. КАПРАЛЬ, член УНС Відд. 112-го С-ва св. Марії в Пармі, Огайо, помер 7-го серпня 1985 року на 65-му році життя. Нар. 4-го січня 1920 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочок Тересу і Марію Аллен та двоє внуків. Похорон відбувся 10-го серпня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла і Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері Капраль, секр.

ТЕКЛЯ ЗАХАРКІВ, член УНС Відд. 169-го Т-ва св. Михаїла в Едвардсвіллі, Па., померла 10-го серпня 1985 року на 83-му році життя. Нар. 1902 року в Підволочиськах, Україна. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку доньку Наталку з мужем, сина Богдана з дружиною, одну внучку і двоє правнуків. Похорон відбувся 13-го серпня 1985 року на цвинтарі св. Володимира в Ларксвіллі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПАВЛИНА ДМИТРІВ, член УНС Відд. 334-го ім. І. Франка в Клівленді, Огайо, померла 2-го серпня 1985 року на 94-му році життя. Нар. 1891 року в Україні. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку чотири доньки, 16 внуків, 45 правнуків і дев'ять праправнуків. Похорон відбувся 5-го серпня 1985 року на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

ТЕОДОР М. ФЕДИШИН, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шашкевича в Гемтремку, Миш., помер 8-го серпня 1985 року на 47-му році життя. Нар. 1938 року в Гемтремку, Миш. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Морін; синів — Брасна і Кенета, доньок — Линду і Лорі; батьків Івана і Михайлину. Похорон відбувся 10-го серпня 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Савтфілді, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Роман Татарський, секр.

ГЕЛЕНА ШНІР, член УНС Відд. 167-го Т-ва св. о. Миколая в Толідо, Огайо, померла 11-го серпня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 1895 року в Моррісоні, Мінн. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку сестру Марію Кобиляк, дочку Ольгу і Гелину, трьох внуків і трьох правнуків. Похорон відбувся 14-го серпня 1985 року на цвинтарі Оттава Гиллс, в Толідо, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

І. Вельган, секр.

ЮРІЙ КОЧИШЕВСЬКИЙ, член УНС Відд. 334-го ім. І. Франка в Клівленді, Огайо, помер 7-го серпня 1985 року на 94-му році життя. Нар. 1891 року в Україні. Членом УНС став 1929 року. Залишив у смутку сина Мирона, доньок — Джінні, Юлію і Доротею та внуків. Похорон відбувся 10-го серпня 1985 року на цвинтарі Кальварія в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Бохонок, секр.

ІВАН СЕРЕДИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 6-го в Йонкерсі, Н.Й., помер 19-го серпня 1985 року на 60-му році життя. Нар. 1925 року в Україні. Залишив у смутку дружину; синів — Андрія і Івана; доньок — Патрикію Пиназзо, Айлин Масср, Марію і Норін; сестер — Анну Торзек і Сейді Пецілак і одного внука.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Халаних, секр.

ІВАН ҐРОЗЕК, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й., помер 15-го серпня 1985 року на 81-му році життя. Нар. 7-го квітня 1904 року в Манітобі, Канада. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку сина Григорія і двоє внуків та сестру Марію і невістку Беверлі. Похорон відбувся 19-го серпня 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Попович, секр.

МАРІЯ СРОКОВСЬКА, член УНС Відд. 194-го Т-ва „Свобода" в Ню Йорку, померла 28-го серпня 1985 року на 87-му році життя. Нар. 1898 року в Стрию, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила в смутку дочок — Ірину Сушків, Зеню Тора і Марту Пацлавську, четверо внуків і двоє правнуків. Похорон відбувся 31-го серпня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

О. Юзенів, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 26-го СІЧНЯ 1986 р.

Рочестер, Н. Й. Звичайні збори 217 Відд. Б-ва св. Йосафата о 2 год. по пол. у церковнім приміщенні церкви св. Йосафата. На порядку: звіти Управи, звіт хворих членів, присяга нових урядників. По зборах вибір делеґата на 31-шу Конвенцію УНСоюзу. Проситься чл. прибути на збори. По зборах — перекуска. Секретар буде збирати вкладки від 1:30 по пол. Тому що збори відбудатимуться що три місяці, секретар просить платити вкладки на час. — К. Шевчук, почесний гол., С. Васьків, гол., П. Вольке, заст. гол., С. Мартюк, кас., А. Гривнак, зас. кас., С. Приймак, фін. секр., Ірена Руснак, зас. фін. секр. Контрольна К.: Д. Марголич, Анна Васьків, В. Лучишин.

Рачестер, Н. Й. Річні збори Т-ва Запорізька Січ 367 Від., о год. 1-ій по пол., в долішній залі при школі св. Йосафата. Проситься всіх членів прибути на збори. Буде вибір нової Управи. Без огляду на скількість членів, вибір відбудеться о 2-ій год. — Управа.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори 375-го Відд., о год. 1:30 по пол. в домі Округи, 5004 Old York Rd., Phila., Pa. На порядку нарад: звіти уступаючої Управи, дискусія над звітами, вибір нової Управи на 1986 р. Після загальних зборів відбудуться звичайні збори на вибір делеґатів на 31-шу Конвенцію УНС. — М. Коршеньовський, гол., Ів. Данківський, кас., П. Тарнавський, секр.

Віліямставн, Н. Дж. Річні збори Т-ва Україна, Відд. 261, о год. 9.30 р. в залі УКЦеркви при дорозі Блек Горс Пай, Віліямставн, Н. Дж. На порядку: звіт Управи і К. Комісії, дискусія над звітами і вибір Управи на 1986 р. По річних будуть звичайні місячні збори, під час яких буде вибір делеґата і заступника на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься всіх членів взяти участь в нарадах. — І. Васюрко, гол., П. Арктин, секр.

Савт Бруклин, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. о. Николая 293 Відд., о год. 1-ій по пол., зараз по Службі Божій, в приміщенні церковної залі при 261 — 19-та вул. Проситься чл. прибути на ці збори точно та вирівняти чл. вкладки. На порядку: звіти уступаючої Управи, дискусія над звітами, вибір нової Управи, плян праці на 1986 р. По зборах відбудуться звичайні збори з вибором делеґата на Конвенцію. Після зборів товариська перекуска. — Управа.